

My
Shipper ✨

รักพิเศษๆ กับนางคู่ใจของผม

อินโทรดักชั่น

#ไนท์มิก #ถ้าใจเราชิบโม่เมนต์ก็ไม่จำเป็น

คือ... เชี่ยอะไรวะ ผมงงไปหมด ตั้งแต่กลับมาจากค่ายผมก็ไม่ได้ติดตามโซเชียลพวกนี้เลย เพราะกลับมาก็นอนตายอยู่ที่ห้อง สองวันที่ผ่านมาผมประทังชีวิตไปวันๆ กับอาหารสำเร็จรูปในตู้ พอกลับมาอยู่ในโลกของโซเชียลก็เจอแฮชแท็กนี้สาดใส่จนเบลอไปหมด นอกจากพวกคนที่ไม่รู้จักมาถามหาหมัดแล้ว ก็มีเพื่อนๆ ในคณะที่มาถามอีกว่ารู้จักกันได้อย่างไร

ฮัลโหล ขอโทษครับ กูไม่รู้จักไอ้มิกไอ้แม้วอะไรที่นั่นอะ

แถมแท็กบ้านี้ก็ถามเร็วยิ่งกว่าไฟลามทุ่ง มันเข้าไปสิงสถิตทุกที่ที่ผมเล่นโซเชียล ไอจี เฟซบุ๊ก ask ซึ่งส่วนใหญ่จะเข้ามาถามในรูปแบบของ ask มากกว่า

จากปกติคนที่เล่นแอปพลิเคชันนี้กับผมในหนึ่งวันก็เยอะอยู่แล้ว ปัจจุบันคำถามแม่งมีเป็นร้อย ถามจริงพวกมึงว่างขนาดนั้นเลยหรือไงวะ ไม่มีงานการทำกันหรือไง และผมเป็นพวกเห็น Notification แดงๆ ไม่ได้ ต้องเข้าไปตอบ เข้าไปอ่าน แต่คงไม่ทันแล้วแหละ เพราะตอนนี้ยอดคำถามที่พวกมึงส่งมามันพุ่งทะยานขึ้นหลักห้าพันไปแล้วครับ ไม่รู้ชาติภพนี้ผมจะตอบคำถามที่พวกนั้นส่งมาหมดไหม

คือผมก็ไม่แน่ใจและไม่รู้ด้วยซ้ำว่าที่มาที่ไปของเรื่องราวทั้งหมดมันเกิดจากอะไร สุดท้ายก็ไปปรึกษากับแก๊งนรกที่นำทีมโดยนางสาวปอปลาเจ้าแม่สาววายที่พร้อมอกและกรอกหูผมให้เป็นเกย์อยู่ทุกเมื่อเชื่อวัน พอผมถามเรื่องแท็กบ๊ีบ นางนี้ร้ายยาวตอบมาเป็นวรรคเป็นเวรเลย มีแต่น้ำไม่มีเนื้อสักนิด จับใจความได้เพียงแค่ว่าน้องมิกน่ารัก นอกนั้นก็ไม่มีอะไรมากไปกว่านี้ รูปก็ไม่ส่งมาให้ดู มีแค่สตอรี่เป็นเรื่องเป็นราว แชร้อข้อความเกี้ยวกราดที่ผมตอบพวกแฟนคลับใน ask มาลงเท่านั้น

พวกไอ้โดม ไอ้ตัน หรือแม้แต่ไอ้กู๊ดก็เป็นไปกับเขาด้วย

คือเข้าใจใหม่ครับ ผมหายไปจากโซเชียลสองวันจู่ๆ กลับมาเล่นก็ถูกชาวเน็ตที่เรียกตัวเองว่าชาวทวิตเตอร์เอาผมไปจับคู่กับเด็กที่ใหม่ไม่รู้ เห็นแต่แฮชแท็ก #ไนท์มิก เต็มพืดไปหมด

ไนท์นะโซเชียลผมแน่ๆ แล้วไอ้เซียมิกที่มาต่อชื่อผมละ เขาเป็นใคร

แล้วที่บอกว่าเป็นน่ารักนี่มากแค่ไหนวะ หน้าเน้อยังไม่เห็นด้วยซ้ำ พอถามย้าไอ้ปลาว่าขอรูปหน่อย ผู้ชายหรือผู้หญิง มันก็ส่งสติ๊กเกอร์ระรัวแล้วบอกให้ผมไปดูในทวิตเตอร์เอง คือผมไม่ได้เล่นทวิตไป เลิกเล่นไปตั้งแต่ชาติปางก่อนแล้วมั้ง

PorPar of Y :: อไนท์ มึงไปดูในทวิตหรือยัง >/////////<

Nighteiei :: ภูบอกมึงแล้วว่าไม่ได้เล่นทวิต ให้ไปดูหาไรละ

PorPar of Y :: เพจคิวิท์มหา'ลัยก็ได้

Nighteiei :: ภูจำเป็นต้องทำตามคำสั่งมึงไหม

PorPar of Y :: น้องมิกน่ารักกกก น่ารักแบบ ฮือออออ น้องมิกผู้ไม่เล่นโซเชียล

PorPar of Y :: นี่ภูตามดูน้องจากเพจคิวิท์มหา'ลัยเลย โคตรน่ารัก

Nighteiei :: ผู้หญิง??

PorPar of Y :: อไนท์คะ มึงดูชื่อภูด้วย ปอปลาออพวย คนอย่างภูนะ เหวอจะจิ้นมึงกับชะนีคนอื่น พังคะอีดอก

Nighteiei :: เออ ช่างเหอะ จิ้นภูไม่ดูอะไม่ใช่เรื่องของภูด้วย

TonTon :: ภูไปดูมาแล้วววน่ารักวะ ถึงจะเป็นผู้ชายแต่ใช้คำว่าน่ารักได้เปลืองส์ตๆ

Nighteiei :: เสือกใหม่??

TonTon :: อะแน่นอน ถ้าไม่เสือกแล้วจะรู้หรือ ว่าน้องมิดเป็นใคร

Nighteiei :: เอาที่พวกมึงสบายใจเลย ภูไม่ได้อยากรู้อยู่แล้วว่าน้องเขาเป็นใคร

Dome paka dum :: ไม่อยากรู้แล้วจะถามหาทำไมละครับเพื่อน โทท คนอื่นได้แต่ต่อแผลตัวเองไม่ได้หรือคะคะซิสซิส

Nighteiei :: ซิสพอมึงสิโดม

Dome paka dum :: ตอนแรกภูก็เฉยๆ นะ แต่พอเข้าไปดูแฮชแท็กแล้วอึ้งหือออออ

Dome paka dum :: น้องแม่งโคตรกร้าวใจ อดตามต่อในคิวท์บอยไม่ได้ เชื่อกใหม่ตอนนี้ภูแม่งอินกับแท็ก #ไนท์มิด เฉยเลยวะ น่ารัก คู่จิ้นคู่จิม มึงไปดูที่เขาทำวิดีโอถามตอบระหว่างมึงกับน้องดิ เอพีซีไปเลยสาตดตด

Nighteiei :: เอพีซีเชียไรละโดม กูว่าพวกมึงไม่ต้องอะไรมายมายก็ได้ใหม่วะ กูสงสัยนางเขา แม่งรู้เรื่องอะไรกับเขาใหม่ละ

Dome pa ka dum :: ปกป้องหรือสาตดตด เห็นกันอยู่หัดๆ จะเอาเด็กเกสซ์ไปแตกซะแหล่วววว

Nighteiei :: ไก่ล้และอีกนิดนึ่ง

Dome paka dum :: ไก่ล้จะอินกับพวกกูแล้วลากน้องมาฟาดหรือมึง

Nighteiei :: ไก่ล้จะโมโหแล้วไปกระทืบมึงถึงบ้านงไอ้โดม

GooDDooG :: 5555 พวกมึงก็อย่าไปไซโคมันมากเลย เห็นแล้วรำคาญแทน

Nighteiei :: กูัดตดเพื่อนเลิฟ กูตั้งใจที่มึงเข้าใจกูวะ

Dome paka dum :: มันตอแหลนะสิ ภูเห็นมันคนแรกในกลุ่มเลยที่รีทวีตแท็ก #ไนท์มิด

GooDooG :: *สติ๊กเกอร์โคนี่เงิน*

แม่งเขี่ย สติ๊กเกอร์ไม่ได้เข้ากับหน้าหล่อๆ ของมันเลยสักนิด สุดท้ายเพื่อตัดปัญหาจากการโดนแค้นงรทไซโค ผมเลยเลือกที่ปิดแอปพลิเคชันไลน์ แล้วนอนถอนหายใจทั้งอยู่บนเตียง ไม่รู้หรือกว่าไอ้มีคเ็นนั้นเป็นใคร และผมก็ไม่คิดจะสนใจอะไรด้วย ที่รู้สึกตอนนั้นก็แค่ไม่เข้าใจว่าคนที่ไม่เคยเจอหน้า ไม่เคยแม้แต่จะรู้จัก คนพวกนั้นยังจับผมกับเขามาคุยกันได้ยาวนานนับถือ แม่งตกลงวะ ปานนี้ไอ้มีคมันคงรู้สึกไม่ต่างจากผมเท่าไรหรือหรมั้ง คือไม่ได้รำคาญอะไรหรอกนะครับ แคงงนิดหน่อย แต่ไม่เข้าใจโคตรมาก

พีในทททททททททท ม้ามอยยยยย ไปดูมิกแมวรวเร็วรว

พูดเขี่ยอะไรของมึง กูไม่เข้าใจไวยยยยย

พีในที่ไม่ตอบหนูเลยวะ ตอบหน่อยๆ ๆ ๆ

มึงดูด้วยว่ากูจะตอบหมดภายในชาตินี้ไหม

แคปหน้าจอโชว์

พีในทมิคน่ารัก เห็นยัง อย่าทำไรน้องนะ

ยังไม่ทำอะไรเลย 55555555555

เพราะคำถามเกี่ยวกับไอ้คนที่ชื่อมีคมันเพิ่มและถี่ขึ้นเรื่อยๆ สุดท้ายผมเลยทนไม่ไหวเปิดทวิตและเข้าไปดูแฮชแท็ก #ในทมิค ที่ว่า ผมเคยเล่นทวิตนานแล้วเป็นชื่อสมัยก่อน ก่อนที่จะมาตั้งไนท์อิอินี่อีก มันเป็นชื่อตัวการ์ตูนวันพีชกากๆ ที่มีคนฟอลโลวอยู่ไม่ถึงสิบคน สีในลิบคือพวกเพื่อนในแก๊ง ส่วนคนอื่นๆ ก็พวกอาหรับที่ผมไม่รู้ว่ามีมาฟอลผมทำไม แล้วกูก็ได้ฟอลใครด้วยเล่นไม่เป็น

รู้แค่ว่าทวิตเตอร์เป็นสังคมพูดคนเดียว อยากพูดอะไรก็พูด อยากเล่าอะไรก็เล่า ไม่ได้แคร์ว่าใครจะมาโต้ตอบ ซึ่งคนอย่างผมกลัวมาก ผมนึกภาพไม่ออกจะว่าการพูดคนเดียวคืออะไร สุดท้ายเลยไม่เล่น แต่ตอนนั้นก็กลับมาเล่นเพราะสาเหตุเดียวเลยคือไอ้คนที่ชื่อมีค มันควรจะได้ใจนะที่เดือนคนจะอย่างผมจริงจังถึงขนาดไหลดทวิตกลับมาเล่นใหม่เพื่อหาแท็ก #ในทมิค โดยเฉพาะและพอเปิดเข้าไปในแท็กทวิต ผมก็ต้องอึ้งอึ้งกรอบเพราะพวกนั้นเล่น

แคปหน้าจอกที่ผมตอบ ask มาเต็มไปหมด นี่พวกเธอชอบเดือนๆ หรืออะ กร้าวใจอะไรของพวกเธอ บางอันที่ตอบไปยังนึกแปลกใจตัวเองอยู่เลย ไม่คิดว่าผมจะกวตืนคนได้ขนาดนี้ นี่ถ้าเปลี่ยนมาตอบ ask ดีๆ ตอนนี่คงไม่ทันแล้ว ไซ้ใหม่วะ

#แมวมีค นำรักไปอีก วันนีที่มหา'ลัยมีเปิดบ้าน น้องให้คำแนะนำนำดีดี หยิกแก้ม *แบบรูป*

กว่าจะซุดแท็กเจอรูปน้องก็ใช้เวลาเกือบชาติเศษ และพอเจอที่หนึ่งก็เจอแบบเรียงติดกันเป็นสิบรูป ทั้งรูปที่กำลังถือแก้วนมเย็นสีชมพู รูปยิ้มจนตาปิด และอีกต่างๆ นานา ที่สาดใส่เข้ามาในสมองผมจนตาลายไปหมด คือ... ถ้าจะพูดกันตามตรงเรื่องความน่ารักที่พวกไ้ปลาเคลมไ้หนักหนา ผมก็บอกตามตรงว่ามันโอเค น่ารัก... ในระดับที่มากกว่าคนทั่วไปอยู่น้อย ยิ่งเวลาที่น้องยิ้มโลกมันดูสดใสจนผมเองยังผลอยิ้มตามน้องเขาไปด้วย น้องดูท่าทางเป็นคนที่มีมนุษยสัมพันธ์ดีสูง เข้ากับคนอื่นง่าย หรืออะไรก็แล้วแต่ที่มันออกไปทางบวกมากกว่าลบ แต่ก็อย่างว่าน้องเขาเป็นผู้ชายนี่ครับ ถึงจะหน้าตาน่ารักแค้ไหน สุดท้ายก็ผู้ชายเหมือนผมมีจู้เหมือนกัน...

แปลกใจก็แค่ว่าทำไมผมไม่เคยเห็นมันเดินผ่านไปมาแถวมหา'ลัยเลยสักครั้ง หนึ่งหน้าแบบนี้ก็น่าจะมีให้เห็นเวลาทำกิจกรรมมหา'ลัยบ้างดิอะ หรือน้องมันไม่ชอบทำกิจกรรมนั้นหรือ แต่ถ้าคิดกันตามความจริงมันก็ถูกแล้วแหละที่ผมไม่เคยเจอเขา เพราะคณะวิศวะฯ ของผมกับคณะเภสัชของน้องอยู่ห่างไกลกันราวกับอยู่คนละโลก คณะผมอยู่สุดขอบตะวันตก ส่วนคณะน้องเขาอยู่สุดขอบตะวันออก การไม่เคยเจอกันมันก็เป็นเรื่องปกติอยู่แล้ว

แล้วนี่ผมจำเป็นต้องมาบรรยายอุปสรรครักร้าวที่ไม่มีโอกาสได้เจอน้องเขาทำไมวะ มันไซ้เรื่องใหม่เนี่ยไ้ในท์

เอาเป็นว่าขอจบการส่องรูปน้องไว้แต่เพียงเท่านี้ เพราะไหนๆ ก็กระจ่างแจ้ในใจแล้วว่าแท็ก #ไนท์มีค คืออะไร ทำไมถึงเกิดกระแสผมกับน้องขึ้นมาได้ ดังนั้นผมเลยทำการลบแอปพลิเคชันทวิตเตอร์ออกจากมือถือ ส่วนเรื่องไ้น้องมีคมันเองก็คงไม่ได้เล่นทวิตอะไรนี้หรือกมั้ง เห็นอึปลาบอก

ว่าเล่นแค่ IG อย่างเดียว ซึ่งได้ข่าวว่าจำพาสไม่ได้ด้วย ก็สมราคา มีคนผู้ไม่เล่น
ไซเซี่ยลจริงๆ นั่นแหละ

พีไนท์เห็นหน้ามิกยงงงงง

เห็นบ้างแล้วจ้าาา

พีไทย์ไปหาน้องบ้างนะถึงจะคนละคณะแต่มหาลัยเดียวกัน ฮือ

อออ หนูจะข้าม.พีหนูจะไปส่งโมเมนต์

โมเมนต์หอยหลอดน่าจะสิอิเวล และกูชื่อไนท์ไว้ยยย ไทย์พ่องมิ่ง

สิ5555555555555555

ตอบหนูๆ ๆ ๆ ๆ ๆ ๆ

เออตอบนี้ไ้

พีมิ่งงงงงงงเรียนวิดวะยากใหม่ซ่า หนูอยากไปเรียนบ้างงงง

อยากเจอพีมิ่งงงง

คนอื่นกูไม่รู้ แต่ถ้าสำหรับกูคือ ยาก เหี้ย ยยยยยย ไม่ต้องมา กูไม่

อยากเจอมิ่งงงง

อิพีไนท์คะแนภาษาไทยกูได้แปดเองวะ จะร้อง

มิ่งยังดีตอนกูดสบกูดได้เจ็ดแม่งเฮี้ยนี้มันแหล่งรวมพลคนโง่เหรอะวะ อิ

ฉิบหายยยย 555555555555

พีมิ่งว่างเหรอ??

ไม่ว่าง กูจะไปแตกข้าวแล้ว แค่นี้

ผมได้ตอบ ask เกือบห้าสิบคำถาม ใช้เวลาเกือบชั่วโมง ตามจริงพวก

มิ่งว่างกันขนาดนั้นเลยเหรอวะ วันๆ ไม่ทำมาหาแตกอะไรเลยงี้ นี่กูนั่งตอบ

พวกมิ่งแค่นี้ก็ป่าเข้าไปเกือบชั่วโมงแล้วเนี่ย หิวข้าวควรับ

Rrrrrrrrrrrrr

เสียงโทรศัพท์ดังชัดจิ้งหะเสียงท้อร้อง

“ว่า”

(กูได้ไลน์น้องมิกมาแล้วค่าอิไนท์)

“กูขอมิ่งเหรอปลา”

(กุใจดีให้ฟรีค่าอิเพื่อน ไม่ต้องขอบคุณกุน้ำ)
เหนื่อยกับ ask แล้วกួយังต้องมาเหนื่อยกับมึงอีกเหวออิปลา แม่งปวดหัววะ

(เตียวกูงส่งไปในไลน์นะคะ แอดน้องด้วย)

“จำเป็นขนาดนั้นไหม”

(ไม่จำเป็นก็ได้อะคะ เพราะมึงกับน้องมึงงานพุงนี้)

“เทียบอะไรวะกูไม่รู้เรื่องใหม่”

(งานโอเพนแฮร์สอะแหละ ได้ตั้งคั้นะมึงเพราะจะมีเว็บ dek-ven มา
ส้มด้วยว่านั่นนี่นั่น)

“พอ...”

(อ่าวมึงจะไม่รับเหรววะ เขาไม่ถามเรื่องจิ้นหรือค คงถามเรื่องเรียน
วิธีเตรียมตัวสอบเฉยๆ)

“กุหมายถึงพอไม่ต้องพูดอะไรอีกและ”

(มึงนี่ก็เล่นตัวจ้งวะ เตียวกูเอา อีมาตินไปโยนลงน้ำแม่ง)

“มึงเห็ดร้ายมากอะปลา ลูกกูไปทุบอ่างล้างหน้าบ้านมึงไว้ จะมาเอา
ลูกกูไปโยนทิ้งน้ำ เลวมาก เพื่อนแล้ว”

(สรุปว่ามึงจะไม่ไปไซ้ใหม่พุงนี้)

“กูพูดเหวอ”

(ก็ที่มึงบอกว่าพอไม่ต้องพูดแล้วอะ)

“พอของกูคือ พอไม่ต้องพูดแล้ว ไม่ต้องบอกรายละเอียดว่าส้มอะไร
บอกแค่ว่าเงินเท่าไร กูไปหมด”

(แม่งเอ๊ย!! กูก็ว่าจะรู้จะว่าน้ำหน้าอย่างมึงนี่ หน้าตัวเงิน ตัวทอง เอย
ยังเงจกัณพุงนี้ แอดไลน์หาน้องด้วย)

จำเป็นเหรววะ

(ไม่ต้องคิดในใจว่าจำเป็นไหม เพราะมึงกับน้องต้องตอบคำถามเกี่ยวกับ
มหา'ลัย เขาจะส่งคำถามมาทางไลน์ให้กู แล้วมึงก็ส่งให้น้องต่อด้วย)

“แล้วทำไมมึงไม่ส่ง”

(กูไม่ว่าง แค่นี้ เจอกันคะเพื่อน ตี้ดตด ตี้ดตด ตี้ดตดต)

ผมยังไม่รับปากใช้ปลาเลยด้วยซ้ำว่าจะส่งหรือไม่ส่งจู้แม่งก็วางสาย
ไปก่อนทีกุละส่งให้ได้พอเป็นน้องละให้กุส่ง เดาไม่ออกเลยเนอะว่าแม่งกำลัง
จับคู่ผมให้กับใคร

เขียนปลา... เพื่อนเวร

ตอนที่ 1

แรกพบสบตา เมื่อเจอหน้าเธอ

PorPar of Y :: m 3 ตัวแล้วตามด้วย icx

Nighteiei :: อะไรของมึง

PorPar of Y :: ไฉนนี่องง

Nighteiei :: น่องไหน ตั้งแต่เกิดมากูไม่เคยรู้จักคนชื่อน้องนะ

PorPar of Y :: อีไนท์นี่มึงจะเล่นกับกูไซไหม

Nighteiei :: ก็ไม่รู้จักน้องงงงง ทำไมมึงไม่ให้มันแอดกูวะกูเป็นพี
นะเว้ย จำเป็นต้องแอดก่อนด้วยเหรวะ อีก็อย่างเพื่อนมึงคนนี้เป็นเดือน SI
นะครับ ให้เกียรติภาพลักษณ์กูนิดนึงเหอะ

PorPar of Y :: เล่นตัว??

Nighteiei :: ได้ปะละ

PorPar of Y :: หี หน้าหน้าอย่างมึง เอออ เตี้ยวกูบอกให้น้องแอดมึง
เองก็ได้

ระหว่างที่รอไต่ปลาไปคุยกับน้อง m 3 (ขอเรียกมันว่าจี้ละกัน) ผมก็
เข้าไปเล่นเฟซตามปกติ ซึ่งแน่นอนว่าไม่ใช่แค่ ask อย่างเดียวที่มีเหล่าเรือผี
ตามมารังควาน

ในเฟซก็ตามมาไม่แพ้กัน โนติฟิเคชันเป็นดิจिटอลเลย ก้าวกระโดดเหมือนข้ามจากชั้นหนึ่งไปชั้นห้าอะ อ้อ ส่วนเรื่องผีที่พวกมันแนะนำตัวตั้งแต่ใน ask บอกตรงๆ ผมไม่เข้าใจสักนิดว่าเรื่องผีที่พวกเขาพูดกันหมายถึงอะไร แต่มั่นหน้ามากกว่าต้องเป็นอะไรที่โคตรมโน

CUTEBOY Fanpage พรุ้งนี้ Nigteiei และ แมวมิคผู้ไม่มีโซเซียด มีงานคูนะแะ แต่เดี๋ยวก่อนอย่าเพิ่งดีใจไปเพราะเป็นงานส่วนตัวจ้า คนนอกเข้าไม่ได้จ้า #แอดก็กก #โนทีมิก

แอดดด งานอะไรคะ แล้วจะมีรูปให้พวกหนูได้ฟินไหมมมม ฮือออ ส่วนตัวขนาดไหนคะ บนที่นอนหรือในห้องน้ำ แอริยยยยยย

CUTEBOY Fanpage เป็นงานสัมพันธ์จากเว็บ dek-ven ค่ะ ส่วนเรื่องภาพ บอกเลยว่าไม่ใช่แค่ภาพนิ่ง หีหี เพราะงานนี้ ภาพเคลื่อนไหวล้วนๆ รอหวิดได้เลย ถูกใจ 3,254 คน

โหหห ความรู้สึกกูนี่เหมือนเรือผีกลบเข้าฝั่ง เล่นเร็วมาก ชิบยังงั ให้เขาได้กัน อยู่กันคนละฝากม.หน้าไม่เคยเจอแต่สามารถชิบได้ #นับถือใจชิบเปอร์จริงๆ ค่ะ

นัดบอดถูกมะ

นี่ไม่ใช่นัดบอดนี่มันนัดดูตัว ฮือวาววว #ถ้าใจเราชิบโมเมนต์ก็ไม่จำเป็นกลัวใจอิพีไนท์จะทำร้ายน้อง กลัวความเกรี้ยวกราด แม่่งที่มึงอาจจะทุ่มน้องแล้วโยนเข้าข้างฝากก็ได้ #ส่งทีมไปจับบาตู

อารมณ์กูดอนนี่ไม่ต่างจากพ่อแม่ที่รอวันให้เขาได้กัน #จับคลุมถุงชนที่แท้ทรู

อิพีมึงงงอย่าแกลิ่งน้องนะไว้ยยยย ขอร้องด้วยหัวใจ @Nigteiei

Nigteiei กูจะไปแกลิ่งอะไรน้องมึง กูอ่อนแอขนาดนี้ไม่รู้เหรอ #ไนท์ผู้อ่อนต่อโลก จ้มวรัยยยยย

อ่าวพีมึง เล่นเพจคิวท์ด้วยเหรอ มาได้ไงวะเนี่ย

Nigteiei ตามกลิ้งรูปมามั้งจ๊ะ แหม พวกมึงแท้กกูมาไม่ใช่เหรอ กูคงไม่ได้ไหลมาตามช่องแอร์เหรอ - -*

เรียวกวาดตดตดตด อีพีไนท์ทำไมก็ราวใจขนาดนี้ ใ้ยยยย รัก
วะเซี่ยยยย

Nighteiei *สรุปมึงรักกูหรือรักเซี่ยยยคะ*

ตั้ง!!

PorPar of Y :: น้องบอกว่าแอดไลน์ไม่เป็นวะ มึงแอดน้องหน่อยดิ

Nighteiei :: น้องมึงตอแหลหรือเปล่า คนนะไม่ใช่ศาลพระภูมิที่จะทำ
ทำอะไรไม่ได้แบบนี้ น้องมึงไม่ยอมแอดกูมากกว่ามั้ง

PorPar of Y :: เซี่ยยยไนท์ ออย่าว่าน้องงง กูว่ามีคแอดไม่เป็นจริงๆ
ขนาดไอ้ยังมีพาสเวิร์ดเลย นับประสาอะไรกับแอดไอดีไลน์วะ มึงนั่นแหละ
แอดไปเลย

Nighteiei :: เข้าข้างงานจ้งไรรรรรกูไม่แอดอะไรทั้งนั้นอะแค่นี้
บาย

ผมปิดแอปพลิเคชันไลน์หนีไปลาแท้นที แม้รู้ว่ามันจะสาดสติเกอร์
ด่ามาเยอะแคะไหน ผมก็ไม่สนใจอะไรทั้งนั้น เพราะผมไม่มีทางเชื่อว่าในโลก
นี้จะมีคนที่แอดไลน์ไม่เป็น ผมว่าน้องแม่งตอแหล ไม่อยากเสียหน้ามาแอด
ผมมากกว่า ฮีฮี ผู้ชายแบบนี้มีความคิดสันตืนเหมือนผมเลยนี่หว่า

เขาเป็นว่าผมเลิกสนใจโลกโซเชียลก่อนดีกว่าเพราะตอนนี้ผมหิวข้าว
มากครับ ต้องหาเพื่อนสักคนไปกินด้วยกันสักหน่อย สุดท้ายผมเลยโทรหา
ขวัญ ผู้หญิงที่ผมกำลังคุยๆ อยู่ ผมชวนเธอไปกินข้าวแถวห้างใกล้มหา'ลัย
เราพากันไปกินร้านอาหารญี่ปุ่นแบบที่ขวัญชอบ ผมเองก็ชอบนะ อร่อยดี

“วันนี้ไนท์มีไปไหนต่อหรือเปล่าคะ”

“ไม่มีนะ แต่ถ้าขวัญไม่ว่าอะไร ไปธุระต่อที่ห้องขวัญก็ได้”

“บ้าา ไนท์ก็...”

“ฮี” ขวัญกับผมไม่ได้มีอะไรมากไปกว่าคุยกันเท่านั้น ขวัญเป็นหนึ่งใน
ในผู้หญิงที่ผมคุยๆ อยู่ แต่ไม่ได้จริงจังอะไรนัก เพราะนอกจากขวัญก็ยังมีคน
อื่นที่มีสถานะไม่ต่างกัน ผมยังไม่ตัดสินใจว่าคนไหนจะเป็นคนที่ผมเลือก เพราะ
ตอนนี้ทุกคนที่ผมคุยด้วยไม่สามารถทำให้ผมสัมผัสถึงความรู้สึกรักในแบบที่

ผมต้องการได้

รักในแบบที่ผมต้องการไม่จำเป็นต้องรู้จักกันนาน แต่มันต้องเป็นรักแบบที่ใช้ความรู้สึกและอารมณ์ผมล้วนๆ มันไม่มีเหตุผลอะไรมารองรับ เป็นแค่อาการใจสั้นจนควบคุมความรู้สึกไม่ได้เฉยๆ ซึ่งมันจะค่อยๆ รุนแรงมากขึ้นเมื่อมันใกล้แตะคำว่ารักเต็มที

เออ ใจกูอาร์ต

เห็นจริงใจและกวนตีนแบบนี้ก็ได้หมายความว่าผมจะเข้าขั้นนะเว้ย อย่างแฟนคนล่าสุดที่เพิ่งเลิกกันไปเมื่อปีก่อน ก็เป็นคนที่ผมยอมรับเลยว่ารู้สึก รักมากที่สุด

อาจเพราะเราสองคนเคยเป็นเพื่อนกันมาก่อน มันเลยคลิกกันง่าย

จริงๆ ผมสบายใจกับสถานะแฟนที่เหมือนเพื่อน ไม่ต้องไล่ตามแต่แค่ให้รู้ว่าเราเป็นอะไรกันก็พอ แต่ก็นั่นแหละ มีรักก็ต้อมมีเลิก พอผมกับหมีเริ่มแยกย้ายกันไปเรียนมหาวิทยาลัยที่ตัวเองแอดติด ความสัมพันธ์ของเราทั้งคู่ก็เริ่มห่างเหินนับตั้งแต่ตอนนั้น ยิ่งด้วยตัวหมีเองเรียนคณะที่หนักกว่าผม และเขาก็เรียนอยู่มหา'ลัยต่างจังหวัด มันเลยทำให้เราเจอกันยาก ถึงแม้โซเชียลจะทำให้เราใกล้กัน แต่ระยะห่างระหว่างผมกับเขาก็ไกลกันอยู่ดี สุดท้ายเราทั้งคู่เลยตัดสินใจกลับมาเป็นเพื่อนกันดีกว่า ไหนๆ ความรู้สึกรักหรือชอบมันก็แทบจะไม่เหลืออยู่แล้ว

“ไนท์ เป็นแฟนกันไหม”

“ห๊ะ??”

“เป็นแฟนกัน” ผมเสียบไปพักใหญ่ก่อนจะเงยหน้าขึ้นสบตาผู้หญิงตรงหน้า

“ขอโทษนะขวัญ แต่ไนท์จำได้ว่าเรื่องนี้เราเคยคุยกันแล้วไม่ใช่หรือวะ”

“ใช่คุยกันแล้ว แต่ขวัญแค่มองว่าเราสองคนทำทุกอย่างเหมือนแฟนกันเลย เราไม่ใช่แค่คนที่กินข้าวหรือเดินห้างด้วยกันอย่างเดียวไม่ใช่หรือคะ ไนท์ก็รู้ว่าเรา...”

“ขวัญเองก็รู้อยู่แก่ใจนี่นา ว่าไนท์ไม่ได้นอนกับขวัญแค่นคนเดียว ช่วงที่ไนท์กำลังศึกษาขวัญ มันก็ไม่ได้หมายความว่าไนท์ไม่ได้ศึกษาคนอื่น...”

“...”

“ถ้าขวัญรับเรื่องนี้ไม่ได้จริงๆ เราจะเลิกทำแบบนี้ก็ได้นะ ไนท์ให้เกียรติขวัญตัดสินใจอยู่แล้ว” หลังจากที่ผมพูดจบเราก็ต่างคนต่างเงียบ ไม่มีใครเอ่ยปากพูดอะไรออกมาอีก และคนที่ทนไม่ไหวก็คือขวัญ

“ถามจริงเถอะไนท์ ที่ไนท์เป็นอย่างนี้เพราะคนชื่อฟางที่อยู่คณะบริหารอะไรรันหรือเปล่า ขวัญดีไม่เท่าเขาตรงไหนหรือ ขวัญเองก็เป็นดาวคณะแถมได้ตำแหน่งขวัญใจมหา'ลัยอีก ทำไมไนท์ไม่เลือกขวัญล่ะ ขวัญสายน้อยกว่ามันนั่นหรือไง” ผมไม่คิดมาก่อนว่าตัวเองจะมาทะเลาะกับผู้หญิง เพราะเรื่องที่ตกลงกันได้ตั้งแต่แรกแบบนี้ ก็อย่างทีบอกไปตั้งแต่ต้นผมตกลงกับเธอไว้แล้วว่าความสัมพันธ์ของเราทั้งคู่จะเป็นไปในรูปแบบไหน

“ขอโทษนะไนท์ ฟางขอนั่งด้วยคนนะคะ” ผมถอนหายใจออกมาอีกครั้ง ก่อนจะขยับที่นั่งให้ใครสักคนเข้ามานั่งด้วยกัน ฟาง... ผู้หญิงในบทสนทนาเมื่อกี้ เธอเป็นดาวคณะบริหารอยู่ชั้นปีที่ 2 เหมือนผมกับขวัญ

“เธอไม่รู้ตัวเลยหรือว่าทำไมไนท์เขาถึงไม่เลือกเธอนะ” จริงๆ ผมเริ่มรู้สึกเบื่อบ้านที่ตัวเองสร้างมันขึ้นมาแบบนี้แล้ว เบื่อที่ต้องมาจัดการกับคนนั้นคนนี้ ตอนแรกที่คุยกันก็ตกลงกันได้ด้วยดี พอนานๆ ไปทำไมกลายเป็นว่าแต่ละคนถึงทำตัวเป็นเจ้าเข้าเจ้าของผมทุกๆ ที่ตกลงกันได้แล้วด้วยวะ

“หน้าด้าน ไม่เห็นหรือว่าฉันกำลังคุยกับไนท์อยู่”

“เห็นค่ะ แต่ได้ยินชื่อ เลยอยากจะร่วมวงหน่อย ใช่มั๊ยไนท์” ผมยิ้มนิดๆ ก่อนจะยกมือเรียกพนักงานเสิร์ฟมาเคลียร์เบ็ด ดาวคณะสองคนไม่ได้ทำอะไรประเจิดประเจ้อ ไม่ได้พูดตะโกนด่ากันเสียงดัง อาจเพราะภาพลักษณ์ที่เป็นดาวทั้งคู่เลยเลือกที่จะพูดกันเงียบๆ มากกว่า

“ฟางมายังไง”

“ไนท์จะไปส่งเธอ ได้นะ เดี่ยวโทรให้เพื่อนมาเอารถ”

“นี่หล่อน เธอสิมไปแล้วหรือว่าไนท์มากับฉัน”

“แล้วไง มากับเธอแต่กลับกับฉันก็ได้นี่” หลังจากนั้นคำพูดจิกกัดก็มาอีกระลอกใหญ่ ผมไม่ได้ตั้งใจฟังเพราะไม่อยากยุ่งเรื่องอะไรแบบนี้ สุดท้ายผมเลยเลือกที่จะหยิบมือถือขึ้นมาเล่นแทน

พี่มึงงงงงงง ทำไรอะ

แตกข้าว แตกกับกูใหม่ละ

พี่มึงงงงงงง ชอบคนแก่กว่าหรือเด็กกว่า หรือเท่ากัน หรือยัง
ไ

อะไรของมึงเมายาเส้นหรือ หรือยัง???

มึงคิดยังว่าจบมาจะทำงานอะไร

เรียนวิศวะจบไปคงเป็นหมอมั้งไส้สด

ไนท์ มึงมากินอาหารญี่ปุ่นกับผู้หญิงสองคนถูกไหม ไข่กูเห็น กูนั่งอยู่ร้านเดียวกันกับมึงแน่ ๆ ไข่ปะวะ

แหมมมมมถ้ามึงจะตอบเองเออเองขนาดนั้นมึงก็ไม่ต้องถามกูก็ได้มะ

พี่มึงงงง กริสสส มิคมา เขาเข้ามาในร้าน ร้านเดียวกับกูด้วย
ไม่ติดถ้าร้านเดียวกับกูก็คือร้านเดียวกับมึงถูกมะ กริสสสส มีโมเมน
นนวนนนต์

คงไม่ได้แตกโมเมนต์แล้วแหละจ่ะ เพราะกูจะกลับแล้ว

แหมงไอ้ฉิบหายย เรือกูมาวะ เรือกูมาาาา

นี่มึงไหวไหมวะ?? ไหนตอบกูดี มองหน้ากู แล้วตอบบบบ

“ทั้งหมด 1,758 บาทครับ” ผมวางโทรศัพท์ในมือและส่งบัตรเครดิตไปให้พนักงานเสิร์ฟก่อนจะหันไปหาผู้หญิงสองคนที่ยังจ้องตากันไม่เลิก ถ้าจะขนาดนี้ก็ตบกันเลยง่ายกว่า ภาพดาวคณะไม่จำเป็นต้องรักษาก็ได้

“ไ” ผมเลิกคิ้วถามทั้งขวัญและฟางที่หันมามองหน้าผมทั้งคู่

“ไนท์/ไนท์”

“คุยกันจบยัง ไนต์จะกลับแล้วนะ”

“ไนท์จะไปส่งขวัญใช่ไหมคะเพราะขวัญมากับไนท์”

“แต่เมื่อกี้ไนท์ถามฟางว่าเธอรถมาไหม ฟางคิดว่าไนท์จะไปส่งเลยให้

เพื่อนกลับมาเอากุญแจรถแล้ว อีกไม่เกินสิบนาทีก็คงมาถึง เพราะฉันสัญญาว่าจะไปส่งฟางแล้วก็ห้ามคืนค่านะคะ” เตี้ยวครับ ผมสัญญาจะไปกับเธอตอนไหนวะ ตั้งแต่เข้ามาในร้านจนนั่งข้างกันยังไม่ได้สัญญาเลยว่าจะไปส่ง แม่เงี้ย ปวดหัววะ

ผมดันฟางให้ขยับออกจากที่นั่ง ขวัญขยับตามออกมากลายเป็นว่าเราทั้งสามคนยืนรอบบัตรเครดิตที่พนักงานเอาไปรู๊ด โดยที่แขนทั้งสองข้างของผมมีฟางและขวัญเกาะอยู่ ผมทำอะไรไม่ได้นอกจากยืนรอนิ่งๆ แม้จะรับรู้ว่าคุณข้างกายจะส่งสายตาเชือดเฉือนให้กันและกันมากแค่ไหนก็ตาม

ให้ตายเถอะโรบิน ใครก็ได้เอากุญแจออกไปจากสถานการณ์ตรงนี้ที

“ขอบคุณมากนะครับโอกาสหน้าเชิญใหม่” พนักงานเสิร์ฟส่งบัตรคืนพร้อมพูดประโยคเมื่อกี้

“สรุปว่าไนท์จะเอาไปส่งขวัญหรืออีนี่”

“นี่หล่อนกล้าเรียกฉันว่าอีนี่นัหรือ”

“เออ กล้า!!! ทำไมแแกจะทำไม่ห๊ะอีนี่ฟาง” ตอนแรกทั้งคู่ก็ดูเหมือนจะรักษาภาพดาวคะนองอยู่หรอก แต่ตอนนี้ภาพที่รักษาไว้ก่อนหน้านั้นมันแตกละเอียดจนไม่เหลืออะไรแล้วเนี่ย ใครก็ได้ช่วยกูที

“มิด ทำไม่ทำหน้าจั่ววะ เหมือนแมงวงงเลย ฮ่า ฮ่า ” เสียงหัวเราะดังขึ้นตรงมุมหนึ่งในร้าน

โต๊ะนั้นอยู่ไม่ห่างจากโต๊ะผมเท่าไรหรอก ผมหันไปมองตามเสียงหัวเราะที่ได้ยิน กลุ่มนั้นมีคนอยู่ประมาณ 5-6 คน หนึ่งในนั้นเป็นคนที่ผมเคยเห็นหน้าผ่านโซเชียล ผมไม่ได้เห็นเขาชัดเจนอะไรหรอก แต่รอยยิ้มและหน้าแมวๆ ของเขามันทำให้ผมนึกออก ว่าไอ้คนที่กำลังยิ้มกว้างอยู่ตรงหน้าก็คือคนที่มีชื่อต่อท้ายชื่อผม

ไอ้แม้ววว

ไม่ดิเอ็ม 3 แล้วตามด้วยไอ้เอ็กซ์ต่างหาก เออกูเองเออกูจำชื่อมันไม่ได้

“ไนท์คะ/ไนท์”

“เฮ้เธอจะมาพูดตามฉันทำไม”

“เธอนั่นแหละ” ผมยังมองตรงไปที่กลุ่มนั้น ใต้มิคอะไรนั้นเงยหน้าขึ้น
สบตาผม มันเลิกคิ้ว ก่อนจะเอียงคอแล้วทำหน้าไม่เข้าใจ

ไม่รู้ว่ะ... จู่ๆ ความคิดชั่วร้ายบางอย่างก็แวบขึ้นในหัว รอยยิ้มร้ายจุด
ขึ้นที่มุมปาก เรื่องนี้จะโทษน้องมิงก็ไม่ได้ เพราะดันเข้ามาในสถานการณ์ที่
ผมกำลังต้องการตัวช่วยพอดี

ไอ้แม่่ว เสรีจุกแน่

ตอนที่ 2

ข้อตกลงร่วมกัน

“ไนท์/ไนท์” ทั้งสองเรียกชื่อผมแล้วมองตามสายตาไปยังกลุ่มคนที่นั่ง
อยู่ “รู้จักเธอคะ”

“...” ผมไม่ได้ตอบอะไร ในหัวกำลังลำดับแผนชั่วอยู่ว่าควรจะเริ่มจาก
ตรงไหนแล้วจะจบลงที่ตรงไหน

“คนนั้นหน้าคุ้นๆ เหมือนจะเป็นคู่จิ้นของไนท์ปะ” ขวัญเอ่ยปากพูดขึ้น
ก่อน

“เปล่า...”

“อ่าวไม่ใช่เธอคะ ฟางว่าน่าจะใช้นะ ที่เรียนเกสส์ปี 1”

“ไม่ใช่คู่จิ้นหรอก... แต่เป็นอย่างอื่นมากกว่า...”

“เป็นอย่างอื่น? หมายความว่าไงอะขวัญไม่เข้าใจ”

“ก็หมายความว่าน้องเขาเป็นแฟนผมยังไงล่ะ”

“ว่าไงนะไนท์!!!!” เสียงผู้หญิงสองคนตะโกนใส่หูผมจนดังสนั่นร้าน
ผมอดยกมือขึ้นอุดหูไม่ได้ ไม่ใช่แค่ผมเท่านั้นที่ตกใจ คนที่นั่งอยู่ในร้านหลาย
คนก็หันมามองกันหมด รวมถึงไอ้เด็กนั่นด้วย

มันมองมาที่ผมด้วยสายตาไม่พอใจราวกับตำหนิผมว่าไม่มีมารยาท

“ก็อย่างที่พูดไป น้องเขาเป็นแฟนผม”

“ไนท์”

“ผมขอโทษจริงๆ ที่ไม่ได้บอกว่ามีแฟนแล้ว แกรมแฟนคนนั้นก็เป็นผู้ชายอีก และผมก็ไม่อยากให้เขาต้องมารู้สึกเกี่ยวกับความเจ้าชู้ของผมอีกแล้ววะ ผมเลยว่าจะเลิกแล้ว”

“หิ” ขวัญยิ้มมุ่มปากราวกับเรื่องที่ผมเพิ่งบอกไปเมื่อกึ่งมันหน้าตลก ส่วนฟางเองก็ไม่ต่างไปจากขวัญสักเท่าไร

“ไนท์คิดว่าฟางโง่หรือไง คิดว่าไม่รู้หรือว่าสิ่งที่ไนท์พูดออกมามันเป็นเรื่องโกหก”

“เด็กนั้นกับไนท์ไม่ได้รู้จักกันเลยสักนิดไม่เคยไปไหนมาไหนด้วยกันเลยสักครั้ง ที่เห็นจะมีใกล้เคียงความจริงสุด ก็แค่กระแสดูจิ้นในโซเชียลเท่านั้น”

“ไม่เคยเห็นก็ไม่ได้หมายความว่าไม่เคยไป” ผมรู้ว่าทั้งขวัญและฟางแพ้พอที่จะยอมจบกับผมทันทีที่เห็นด้วยตาว่าผมมีแฟน แต่ที่ผ่านมาเขาทั้งคู่อยู่กับผมตลอด เขาถึงได้มั่นใจใจว่าเด็กนั้นไม่ใช่แฟนผม

“...”

“ถือว่าผมบอกคุณสองคนดีๆ แล้วนะ ขออนุญาตไปหาแฟนครับ” หลังจากพูดกับสองคนนั้นเสร็จผมก็เดินเข้ามาในร้านตรงมุมที่กลุ่มเด็กเกย์ชั่งนึ่งอยู่ เสียงพูดคุยไม่ได้ห่างหายไปจากกลุ่ม เพื่อนกลุ่มน้องเขามิทั้งชายและหญิงคนแรกที่เห็นว่าผมเดินเข้ามาที่โต๊ะคือน้องผู้หญิงผมสั้น

“พี่... ไนต์” การเรียกชื่อที่ถูกต้อง ทำให้ผมรู้ว่าในกลุ่มน้องมีบางคนที่รู้จักผม “พี่มาหาใครคะ”

ผมยิ้มแล้วชี้นิ้วไปยังคนที่นั่งดูเมนูอยู่

“มิกเหรอคะ ฮีออออ” มิก เด็กนี้ชื่อมิกสินะ

“ห๊ะ ว่าไงปุ่น เรียกเงาเหรอ”

“ไม่ๆ พี่ไนท์เรียก”

“พี่... ไนต์” เด็กมิกพูดชื่อผมซ้ำๆ แล้วเงยหน้าขึ้นมองผม

ความรู้สึกตอนที่สบตาในระยะใกล้ มันเหมือนเสียงหัวใจเต้นคร่อมไป
หนึ่งจังหวะ ผมไม่ได้รู้สึกอะไรอะไร เพราะเป็นปกติของผู้ชายที่พอเห็นคน
หน้าตาน่ารักก็จะรู้สึกแบบนี้ แม้ว่าไอ้เด็กนี้จะเป็นผู้ชายก็เถอะ

“ไปกับพี่”

“หือ” เพื่อนๆ มันแต่ละคนตลกกว่าว มีหลายคนทำหน้างงๆ ส่วนไอ้
คนที่ถูกผมจับแขนอยู่แสดงสีหน้าออกมาว่าไม่พอใจเท่าไร “ได้ยินที่พี่พูด
ไหม... มิค”

“อะไรอะ พี่ในตู้จ๊กมิกหรือ” เป็นเพื่อนมันอีกคนที่ถาม

มิกกำลังจะสายหน้าปฏิเสธแต่เป็นผมเองที่ดึงมือมิกให้ลุกจากที่นั่ง
ก่อน

“เฮ้??” เด็กมิกแน่นปากแน่น ส่งเสียงฮึดฮัดในลำคอ เขาขึ้นมือตัวเอง
ออกจากมือผมแล้วทำท่าจะนั่งลงที่เดิม แต่ผมกระตุกและบีบแขนเขาให้ลุก
ขึ้นยืนอีกรอบ

“ผมเจ็บนะ”

“ก็บอกให้ตามกูมาไง”

“ไม่...”

“เฮ้ออ สรุปรู้อู้อักกันจริงๆ สินะคะ”

“รู้ครับ/ไม่รู้” ประโยคแรกเป็นผมเองที่พูด ส่วนประโยคต่อมาคือน้อง
มัน “จริงๆ นะปุ่นเราไม่รู้จ๊กไอ้บ้านี้”

“ไอ้บ้านี้??” มันกล้ามากที่เรียกผมด้วยคำนี้

“...” มิคไม่ตอบ เขาแสดงสีหน้าไม่พอใจออกมาชัดเจนมาก แถมตอน
นี้พยายามดึงแขนตัวเองออกจากมือผมเป็นระยะๆ ด้วย แต่ขอโทษนะไอ้แมว
กูไม่ปล่อยครับ

ผมกำแขนเขาแน่นกว่าเก่า ก่อนจะส่งสายตาทำทนายไปที่เด็กน้อยตรง
หน้า

“ปล่อยผม... อะ เจ็บ...” เขี่ยรู้อู้อู่ว่าเจ็บที่แขน แต่เสียงเมื่อกี้กับสีหน้า
ที่แสดงออกมามันทำให้ผมคิดไปเรื่องอื่นเฉยเลย แน่นอนไม่ใช่เรื่องตลกหรือ

สำหรับความคิดที่แวบขึ้นมาในหัวเมื่อก็

“มองอะไรเล่า ผมบอกให้ปล่อยไปเถอะ”

“มีค...”

“...”

“ถ้าจะโกรธที่พี่มากับคนอื่นพี่บอกแล้วไงว่าขอโทษ” คือไหนๆ เรื่องมันก็เลยเกิดมาขนาดนี้แล้ว ผมเองก็ทำอะไรไม่ได้นอกจาก

เดอะ โชว์ มัส โก ออนน่น

“??” มีคทำหน้าไม่เข้าใจกับสิ่งที่ผมพูดออกไปเมื่อก็

จะให้เข้าใจได้ไงวะ ก็กูเพิ่งกูเรื่องขึ้นนี่หว่า

“มีค พี่ขอโทษ...” มีคกำลังจะเอ่ยปากพูดอะไรสักอย่างแต่เป็นผมที่ถือวิสาสะ ประคองหน้าน้องด้วยมือทั้งสองข้าง นิ้วโป้งลูบเบาๆ ที่ริมฝีปากแดงสีเชอรี่ สายตาจ้องที่ปากนั่นชั่วอึดใจก่อนที่ผมจะขยับแล้วกดจูบเบาๆ ลงไปที่ปากน้อง

เสียงรอบข้างเหมือนหยุดหายไปคือๆ หูผมเหมือนอื้อไปช่วงระยะเวลาหนึ่ง น้องเองก็ดูจะอึ้งกับการกระทำของผมเหมือนกัน

ผมไม่ได้บังคับจูบน้องดูดีมี เป็นแค่การสัมผัสกันของริมฝีปากผมกับน้องเท่านั้น

ผมไม่ได้ทำเพราะมีความรู้สึกพิศวาส ไม่ได้ทำเพราะรู้สึกรัก หรือแม้แต่ความรู้สึกชอบก็ยังไม่ได้มีในหัว

ที่ทำทั้งหมดก็เพื่อแสดงให้ผู้หญิงสองคนที่ยืนอยู่ในร้านเห็นว่าเด็กนี้เป็นแฟนผม

“โทษทีนะพี่ขอตัวมีคก่อนได้ไหม”

“อ่าา ได้ค่ะได้ นี่กระเป๋ามีคคะพี่ในท์” เด็กอีกคนส่งกระเป๋ามาให้ผม

“ปุ่นไม่ใช่นะเว้ย เราไม่ได้...”

“ไปเถอะมีค คุยกับพี่เขาดีๆ นะเว้ย เดี่ยวเราค่อยคุยกัน” มีคโดนเพื่อนในกลุ่มผลักไล่ไล่ส่งให้เดินมากับผม เจ้าตัวเม้มปากแน่น ส่งสายตาร้อนระอุ

มาที่ผมเป็นระยะๆ รู้เลยว่าโกรธมากแค่ไหน

แต่ขอโทษนะน้องมิก

ขอ ระ พัด ด้อนแควรวัยยัย นาที่นี้กูขอสะสางเรื่องกุก่อน ส่วนเรื่อง
ที่มึงโกรธเอาไว้ค่อยจัดการทีหลัง

ผมดึงแขนไอ้แมวให้เดินตามมาก่อนจะเลื่อนมือไปจับที่มือเขา
ประสานเข้าด้วยกันตอนที่เดินผ่านขวัญและฟาง เธอสองคนนั้นกำลังจะพูด
อะไรบางอย่าง แต่ไม่ทันเพราะผมพูดขัดขึ้นมาก่อน

“อย่าล้ำเส้น”

“ฟางไม่เชื่อหรอกนะ”

“ขวัญเองก็เหมือนกัน”

“แล้วแต่เลย เพราะสุดท้ายยังไงความจริงก็คือความจริง ไช้ไหมมิก”

“อะไร” กูให้มึงตอบว่าใช่หรือไม่ใช่ จะมาทำหน้าแมงวงงแล้วถามว่า
อะไรอีกทำไมเล่า ผมเคาะหัวมิกไปที่ก่อนจะคว่ำคอเขาให้เดินตามมาด้วยกัน
แมงเขี้ยวอยู่กับผมนี่ทำไมทำหน้ามุ่มจ้งวะ ตะกี้ตอนอยู่กับกลุ่มเพื่อน
ก็ยิ้มอารมณ์ดีอยู่ไม่ใช่หรือไง

จูบกับผมมันแยตรงไหน ไม่รู้รีไรว่ากำลังจูบกับเดือนวิศวะ นะห๊ะ

ถ้าจะมองด้วยสายตาจริงแบบนี่เขามีตมาแทงผมดีกว่าไหมไอ้มิก

CUTEBOY Fanpage มึงค่าาาาาาา่าวล้ามาแรงมาก พี่มึงจูบกับ
น้องมิก เขี่ยยย กรี๊ดกร๊าดมากหะหะ ทีมงานสอบถามไปยังคนแถวนั้นข่าว
คอนเฟิร์มว่าค่อนข้างจริง แต่ไม่มีใครถ่ายรูปได้ทันเพราะตอนนั้นอยู่ในอาคาร
ตะลิ่ง #แอดบี จะรายงานความคืบหน้าอีกครั้งค๊ะ

ไอ้ย ตรัยแล้ววววว เรื่องจริงใหม่เนี่ยยย เรือผีูกำลังจะกลายเป็น
เรือออร์ชอุกมะ

เขาไม่รู้จกกันไม่ใช่หรอวะ แล้วนี่สิ่งใดทำไมจู่ๆ ไปจูบกันกลาง
ห้างงง ชัมตึงรอรอไช้ใหม่ตอบบบ

พรุ่งนี้เขามีสัมกับเว็บ dek-ven ใครก็ได้ส่งคำถามไปดี ถามไปเลยว่าเป็น
เป็นไรกันนนนน

กลัวใจความเกรี้ยวกราดที่มันนี่ดี ถ้าถามไปแล้วลุ่มเรื่อเราขึ้นมา ถึงตอนนั้นบ่าวจะไม่สู้ นะคะคุณหญิงงงงง

แล้วหลังจากจบทำไรต่อใหม่ ไม่อยากเชื่อเลยอะ กลัวแหล่งข่าวมโน แล้วคนที่เจ็บก็งงงงงงงง ฮือออออ

น้องมิกเป็นไงบ้างวะ นี่กลัวจะหักมุมตรงที่อพีแก๊งน้องด้วยความหมั่นได้ มันยิ่งเกรี้ยวกราดถามใน ask อยู่เลยว่าใครเป็นมิก แล้วตอนนั้นลากน้องมาจูบ เราว่ามันซัดๆ กันใหม่อะ

นี่ก็คิดเหมือนกัน กลัวใจพีมึงมากๆ กลัวทำร้ายน้องงงงง โยยยยแมว มิกของฉันทัน น้องจะยังไหวอยู่ไหมเนี่ยยยยย

สวัสดีค่ะเราเพื่อนในกลุ่มมิกที่ไปด้วยกันวันนี้นะคะ มิกกับพีไนท์เจอกันแล้วจริงๆ แต่ไม่มีการจูบอะไรทั้งนั้น พีไนท์แค่มาพามิกไปคุยเรื่องงานวันพรุ่งนี้เฉยๆ ค่ะ ยังไงรบกวนอย่าพูดอะไรมากไปกว่านี้เลยนะ เราสงสารมิกมันไม่รู้เรื่องนะ

CUTEBOY Fanpage แอดมินต้องขอโทษน้องมิกและพีมึงที่เอาข่าวผิดๆ แบบนี้มาแชร์นะคะ ยังไงจะคอยติดตามข่าววันพรุ่งนี้กันดีกว่าเนอะ

นั่นใจกูบอกแล้วเรื่อพีก็ยังเป็นเรื่อฝืออยู่วันยังค่ำ ความรู้สึกเหมือนเกาะขึ้นไปบนสวรรค์แล้วร่วงลงนรกด้วยความเร็วยิ่งกว่าแรงโน้มถ่วงอะค่าา

ขอบคุณแอดมินที่แก้ข่าวนะคะ แอบเสียใจแต่ก๊นะ เขาไม่รู้จ๊กกันเขาจะไปจูบกันได้ยังงี้ถูกมะ เพราะงั้นหลังจากที่ออกงานเว็บ dek-ven แล้วมีข่าวว่าเขาจูบกัน นั่นแหละถึงจะน่าเชื่อมากกว่า

เราไม่รู้วันที่แอดมินกับกลุ่มน้องออกมาปฏิเสธเพื่อปกป้องน้อง ไม่อยากให้คนมองน้องแนวนั้นหรือเปล่า แต่ที่เราได้ยินและเห็นมากับตาคือมิกกับพีมึงเป็นแฟนกัน (เราอยู่ในร้านด้วย) และเราวิเคราะห์ว่าเรื่องนี้เป็นแผนอิตพีมึงเพราะคนที่ปล่อยกระแส #ไนท์มิก คือแอดมินเพจหนึ่งที่เป็นเพื่อนพีไนท์ชื่อพีปอปลา เราว่าพีมึงจำคาญผู้หญิงที่มาเกาะเกาะ แล้วให้พีปอปลาปล่อยกระแส ส่วนเรื่องการตอบ ask ที่ทำเหมือนคนไม่รู้จ๊กน้อง เพราะพีมันชี้แก๊งชี้กวนตีน ไม่แปลกหรอกที่จะแก๊งทำเป็นไม่รู้จ๊กกันนะ ถูกใจ 1,547 คน

ผมลากไอ้เด็กแมวมาจนถึงรถ ดันคนหน้ารถเข้าไปนั่ง ก่อนที่ตัวเอง
จะเดินไปนั่งฝั่งคนขับ

“หน้ารถ”

“...”

“เจียบทำไม”

“เราไม่รู้จ๊กกัน”

“ก็รู้จ๊กซะสิ”

“แต่ผมไม่ได้อยากจ๊กนี่...”

“อยากตายเหรออ”

“...” มันเจียบแล้วหันไปทำท่าจะเปิดประตูลง แต่ขอโทษถ้ากูไม่ให้ลง
ก็คือไม่ให้ลง

“เปิดประตูดิอะ”

“ไม่อะ” ผมยกไหล่แล้วสตาร์ทรถ มือข้างหนึ่งเอื้อมไปเปิดเพลง ไม่ได้
สนใจเสียงไม่พอใจจากคนข้างกายสักนิด

“ทำแบบนี้ทำไม”

“แบบไหน”

“ก็แบบที่กำลังทำอยู่”

“จวบอะเหรออ” ผมท้าวแขนกับพวงมาลัยตอนที่รถติดตรงขาออกจาก
ห้าง หันไปมองน้องมันที่มีสีหน้าเลิกลั๊กแล้วตลก เห็นนะเว้ยว่าหูแดง

“ไม่ใช่เรื่องนั้น...”

“แล้วเรื่องไหนล่ะครับ” ผมมองริมฝีปากแดงนั้นจนน้องมันเม้มปาก
แน่นสนิท อดขำกับท่าทางไม่ได้ น้องดูตลกจนน่าแกล้ง

“เรื่องที่ลากผมมานี่ไง”

“กูก็แค่อยากหาตัวช่วยเพื่อกำจัดผู้หญิงให้กูเท่านั้น”

“แล้วทำไมต้องเลือกผมด้วย แม่งไม่รู้จ๊กกันสักนิด”

“ไม่รู้จ๊กได้ไง กูเดือน SI”

“อ้าวเหรออ... ผมไม่รู้จ๊กอะ โอ้ยยยย” ผมผลักรหัสไอ้แมวมานหัวมันชน

เข้ากับกระจก

“ถ้าฉันก็รู้ว่าคนที่นั่งข้างๆ มึงและขับรถให้มึงนั่งอยู่นี่เป็นเดือน SI เข้าใจไหมไอ้เตี้ย” เบ้าปากอีก คิดว่าทำหน้าที่อย่างนั้นแล้วน่ารำกึ่วะ หลายคนอาจจะไม่รู้จ้กว่า SI คืออะไร มันคือคำย่อของคณะผมหรือจริงๆ ก็คือวิศวะภาคอินเตอร์นั่นแหละครับ ค่าเทอมก็ไม่มากไม่มายอะไร เทอมๆ หนึ่งก็แค่เหยียบแสนเท่านั้น

“แล้วถามจริงมึงไม่ได้ตามข่าวโซเชียลอะไรบ้างเลยหรือ รู้บ้างปะว่ามีคนเขาจิ้นกุกกับมึงทั้งๆ ที่ไม่รู้จ้กกันอะ”

“ไม่ได้ตาม”

“เพื่อนมึงไม่ได้บอก?”

“บอกมั้ง แต่ไม่ได้สนใจ” ทำไมไอ้เด็กข้างกายผมมันน่ารำแล้วหันศพบึ่งในป่าจ้จะ

“เออๆ ข่างเถอะ แล้วพุงนี้รู้ใหม่ว่าเว็บ dek-ven เขา நடล้มภาษณ์”
น้องพยักหน้า

“รู้... แล้วทำไมมึงไม่แอดไลน์กู”

“...” เงียบ ไม่พูด

“ไอ้มิด กูถามไฉนใหม่”

“แอดไม่เป็น”

“ตอแหล” ผมเคาะหัวมันไปอีกรอบ

“เจ็บนะ”

“เออก็เคาะให้เจ็บไป แอดไลน์กูเดี๋ยวนี้อย่า ไม่ต้องมามองหน้า หยิบมือถือมึงขึ้นมาเดี๋ยวนี้อแล้วกูจะบอกทีละตัว” มิดถอนหายใจออกมาแรงๆ แต่พอเห็นผมทำท่าจะเคาะกะโหลกอีกรอบมันก็ยกมือขึ้นบังแล้วรีบหยิบมือถือขึ้นมาทันที ปากก็บ่นพึมพำไปว่าถ้าสมอมันปล่อยขึ้นมาใครจะรับผิดชอบ

“เปิดยัง”

“เปิดแล้ว”

“N”

“อืม”

“IGHTEIEI”

“ไนท์อือ??”

“เออ”

“ชื่อปัญญาอ่อนจัง” พุดจบนั่นก็รีบยกมือขึ้นปิดหัวตัวเองทันที คงกลัวว่าผมจะเคาะมันอีก แต่ขอโทษกูบีบปากมึงแทนก็ได้ “เจ็บนะเว้ย”

“ก็มึงมันปากบอน” มิคไม่ได้ตอบอะไรผมอีก แค่นั่งหน้าหน้าเหวอๆ ผมมองตามสายตามันก็ไม่เห็นว่าเจ้าตัวจะไฟท์อะไรเป็นพิเศษ “ช่วงนี้ก็ช่วยกูหน่อยละกัน ไหนๆ เรื่องมันก็มาถึงขั้นนี้แล้ว”

“ไม่ช่วยอะไรทั้งนั้น แคนี่ผมก็ไม่รู้จะเอาหน้าไปไว้ที่ไหนแล้ว”

“หน้ามึงก็เอาไว้ที่เดิมนั้นแหละ โชเซี่ยลอะไรก็ไม่เล่นไม่ไช่เหรอ ยังไงมึงก็ไม่รู้อยู่แล้วว่าใครจะพุดถึงมึงว่าไงบ้าง”

“ไม่เอาอะ” ผมรู้ว่าผมบังคับไอ้เด็กนี้ไม่ได้ เกมไม่มีเครื่องต่อรองอะไรสักอย่าง แล้วที่นี้ผมจะทำยังไงวะเนี่ย

“นี่ๆ” น้องมันพุดพร้อมเขย่าแขนผมอย่างแรง

“อะไร กูชื่อไนท์ มาเรียกนี่ๆ กูไซเพื่อนเล่นมึงเหรอ”

“เออ ไนต์...”

“พีไนท์ส์ด”

“พีไนท์ส์ด??”

“เอ๊ะนี่มึงกวนตีนไช่ใหม่...”

“อย่างนะ” น้องมันเอามือข้างหนึ่งขึ้นจับหัวส่วนอีกข้างเอาปิดปาก ผมยิ้มแล้วพยักหน้า ไอ้เด็กข้างๆ ก็พยักหน้าตาม สุดท้ายเลยเลือกติดเข้าไปที่หน้าผากมันเต็มแรง “ฮืออ เจ็บอะ”

ค่าพร้อมทำหน้าที่ไม่พอใจเสรีก็ใช้มือถูหน้าผากตัวเองไปมา

“เลือดไหลหรือเปล่าก็ไม่รู้”

“เว่อร์จริง กูไม่ได้ตีแรงขนาดนั้น”

“ไม่ได้เว่อร์ ช่างเถอะ เขาเป็นว่าพีไนท์ เลี้ยวไปตรงซอยข้างหน้านั้น

หน่อยดี เมื่อที่เราเหมือนเห็นแมวตัวหนึ่งโดนหมากัดอะ น่าสงสาร”

“สิ่ง??”

“ขอรับรองก็ได้... น้ำ ทีฟี่ยังลากผมมานี้ได้เลย แถมทำเรื่องแบบนั้นกับผมต่อหน้าคนอื่นอีก” หน้าน้องมันอยู่นิ่งทุกอย่างจะรวมเป็นก้อน

“เออๆ ซอยไหนล่ะ” สุดท้ายความรู้สึกลึกซึ้งที่ลากน้องมันมาทีไร ผมขับรถเข้าไปในซอยตามทีน้องมันสั่ง พอเห็นว่าแมวตัวที่มีนบอกรนอนอยู่ข้างฟุตบาทมันก็สั่งให้ผมจอด ก่อนจะลงไปอุ้มมันขึ้นมาบนรถด้วย

“แมวใครก็ไม่รู้ เอาขึ้นมาทำไม”

“มันเจ็บ ไม่มีปลอกคอด้วย ไม่น่ามีเจ้าของ”

“มโนอีก” ผมด่ามันแล้วรีบขับรถออกจากตรงนั้น แมวที่มีค้อมาเป็นแมวสีน้ำตาลอมส้มคาดขาว ขนฟูหน่อยๆ แต่เพราะคราบสกปรกตามตัวเลยทำให้แมวตรงหน้าดูไม่น่ารักในสายตาผมเท่าไร

“เดี๋ยวพามันไปหาหมอที่คณะสัตวแพทย์ละกัน จะรู้ว่าเป็นไง เสร็จแล้วค่อยเอามันกลับมาไว้ที่เดิม”

“ไม่ได้หรอก... ถ้าเอามันไปปล่อยที่เดิมมันก็โดนหมาแถวนี้กัดอีก”

“ถ้ามันมีก็เอามันไปเลี้ยง”

“บ้านผมไม่ให้เลี้ยงหมากับแมวอะ แม่แพ้นสัตว์ แพ้หนักจนเข้าโรงบาลเลย”

“ก็ให้เพื่อนมึงสักคนเอามันไปเลี้ยงจนกว่าจะหาเจ้าของใหม่ให้มันได้” มิคพยักหน้าเข้าใจแล้วก็ลงไปลูบหัวแมวที่นอนตัวสั้นอยู่บนตัก

เวลาผ่านไปชั่วโมงกว่า หมอถึงทำแผลเสร็จ ตอนที่เดินเข้าไปรับแมวสีหน้ามิดูกังวลแปลกๆ

“เดี๋ยวไปส่งมึงที่บ้าน แต่ตอนนี้กูขอไปให้อาหารมาตินก่อน ลืมสนิทเลยว่าไม่ได้เทอาหารไว้”

“มาติน??”

“ดูกูเอง กระจอกน้อย น่ารักมากถ้ามึงเห็นจะหลงรัก”

“หออพี่เลี้ยงสัตว์ได้หรือ”

“เออติ หอกูแพงนี่”

“งั้นพี่รับเลี้ยงแมวตัวนี้เพิ่มอีกตัวได้ไหมอะ”

“ตกลงไหม... ถ้าแมวมีงแอกมาตินกูขึ้นมาทำไง แล้วลู่ๆ มาพูดให้กูเลี้ยงแมวให้ สรุปรูปเพื่อนมีงไม่มีใครรับเลี้ยงหรือดูให้ก่อนเหอ” ไข่มุกส่ายหน้า แหวตาดูสลดลงอย่างเห็นได้ชัด บรรยากาศหม่นหมองลงราวกับมีผู้คุมวิญญาณลอยผ่าน ผมเองก็สงสารมันนะแต่ก็ไม่ได้พูดอะไรมากไปกว่านี้เพราะผมเลี้ยงไม่ได้จริงๆ กลัวมาตินจะโดนแตก

เกือบ 30 นาทีที่ซัปรอดจากคณะสัตวแพทย์มาที่หอ มิคเดินตามผมขึ้นมาบนห้อง มันอนุญาตตัวเองนั่งลงบนโซฟา แมวน้อยในอ้อมกอดมันผงกหัวดูมาตินที่วิ่งมาหา มันสองตัวจตุๆ จ้องๆ กันอยู่พักหนึ่ง ผมเองก็คอยมองว่าแมวไข่มุกจะเขมือบลูกผมไหม แต่ก็เปล่ามันไม่ได้ทำอะไรลูกผม แล้วยังปล่อยให้มาตินขึ้นไปคลอเคลียบนตัวได้ด้วย

“พี่ไนท์ เห็นไหมแมวไม่กินมาติน”

“เออเห็น...”

“ถ้างั้นให้มันอยู่นี้ได้ไหม จนกว่าจะหาบ้านให้มันได้”

“...” ผมเสียบ ไม่ได้ตอบอะไร

“ไม่ได้สินะ”

“ก็ไม่ได้บอกสักคำว่าไม่ได้ แต่เงื่อนไขมันก็มี อยู่ที่มีงจะทำมันหรือเปล่าก็เท่านั้น”

“ทำๆ ผมทำ พี่บอกมาเลยให้ผมทำไผ่ผมทำได้หมด”

“มีงแน่ใจนะที่พูดแบบนี้ออกมาอะ”

“แน่ใจ”

“หี ถ้างั้นก็ตามนี้” ผมยิ้มมุมปากก่อนจะเดินเข้าไปในห้องนอน หยิบกุญแจสำรองอีกอันออกมาทั้งๆ ที่ดอกนี้ผมไม่เคยให้ใครแม้กระทั่งฟางหรือซวีญ

“อะนี่คือการ์ดกับกุญแจห้อง เพื่อมีงจะต้องขึ้นมาดูมันเรื่อยๆ แล้วเบาะนอน ของกินหรืออะไรก็แล้วแต่ของแมวมีง กูบอกไว้ก่อนว่ากูไม่รับผิดชอบ

โตๆ ทั้งนั้น”

“รู้แล้วๆ เดี๋ยวผมหามาเอง”

“และกูไม่ได้ให้มันอยู่ถาวร”

“อ้อ ผมจะพยายามหาบ้านใหม่ให้มันเร็วๆ ”

“และเงื่อนไขอีกข้อที่มึงต้องทำก็คือมาเป็นแฟนปลอมๆ ของกู”

“ห๊ะ? พี่ว่าไงนะ”

“ก็ว่าตามที่บอก มึงก็เห็นในร้านอาหารวันนี้แล้วไม่ใช่หรือ กูต้องการ
กำจัดผู้หญิงที่กูดุด้วยออกไปจากชีวิต และมึงต้องช่วย”

“บ้า... ไม่เอาอะ”

“ถ้าจั้นมึงก็ช่วยเอาแมวออกจากห้องกูไปด้วยละกัน”

“...” น่องเสียบไม่ได้ตอบอะไร หน้าตาเขากำลังคิดอยู่ว่าจะทำยังไงต่อไปดี

“เฮงใจ”

“ทำไมพี่ไม่บอกผู้หญิงพวกนั้นดีๆ ไปล่ะว่าพี่ไม่ชอบ ให้เลิกแล้วต่อกัน
อะไรก็ว่าไปสิทำไมต้องมายุ่งกับผม”

“ถ้าทำแบบนี้ได้ง่ายๆ กูจะขอรับรองมึงรีงห๊ะ...” ผมเดินมานั่งลงข้างๆ
มัน “สรุปเฮงใจ ทางเลือกมีไม่มากหรอกระนะ และกูก็ไม่ใช่นักใจดีที่จะมาพูด
เรื่องนี้ซ้ำแล้วซ้ำอีก”

“...”

“...”

“เออ ผมช่วยก็ได้วะ...”

“ก็แค่นั้น”

ตอนที่ 3

สัญญาต้องเป็นสัญญา

PorPar of Y :: มึงอยู่ไหน

Nighteiei :: ห้อง

PorPar of Y :: ภูได้ยินข่าวเรื่องนี้มา *แคปหน้าจอเพจคิวท์ล่าสุด
พร้อมคอมเมนต์* คนปล่อยกระแส #ไนท์มิด ไม่ใช่เพจภู เพจ sexyboy ไม่เคย
ปล่อยกระแสนี้

Nighteiei :: เออภูรู้ ภูไม่ได้สนใจอะไรอยู่แล้ว ใครจะว่าอะไรก็เรื่องของ
เขา

PorPar of Y :: แต่ภูสน แนนอนไม่ใช่เรื่องปล่อยกระแส #ไนท์มิด

PorPar of Y :: แต่เป็นเรื่องที่มึงกับน้องจูบกันกลางห้าง

PorPar of Y :: เพื่อนภูในเพจคิวท์ถามกันอีกๆ ว่าสรุปเรื่องมันเป็นยังไง
เพราะตอนนี้ข่าวมี 2 กระแส จูบ กับ ไม่จูบ และสิ่งที่ภูต้องการรู้ตอนนี้คือ
เรื่องจริงไนท์ สรุปลมึงจูบน้องหรือเปล่าวะ??

Dome paka dum :: ุร้ายยยย ต่ร้ายแล้วววว

TonTon :: ภูจะอยู่เจียบๆ ฟังแบบเจียบๆ ละกัน*สติเกอร์รูปเสื้ออร*

GooDDooG :: *สติเกอร์เผือก*

Nighteiei :: เออ จูบ

PorPar of Y :: เชี้ยยยยยยยยย เชี้ยมาก ใครสั่งใครสอนให้มึงทำแบบนั้นกับน้อง แม่เงี้ยยยยนี่มึงคงไม่ได้คิดจะหลอกพี่น้องแล้วทั้งใช้เหมอะ

Nighteiei :: คนอย่างกูเนี่ยนะจะไปหลอกพี่น้องมึงแล้วทั้ง เหอะสถาบันเลยว่าแม่แต่ปลายเล็บน้องมึง กูก็ไม่เคยคิดจะแตะ

PorPar of Y :: แม่แต่ปลายเล็บก็ไม่เคยคิดจะแตะ?? หี กล้ำมาก อีไนท์ น้ำหน้าอย่างมึงกล้าพูดคำนี้ออกมาได้ไง

Nighteiei :: กูพูดจริงกูไม่เคยพิศวาสไม่แม่แต่จะคิดสักนิดเดียว

PorPar of Y :: โหหหห มั่นหน้ามากเลยนะคำอีไนท์ ถ้ามึงจะเชื่อมั่นในตัวองขนาดนี้ละก็มาพนันกับกูใหม่

Nighteiei :: ได้ จะพนันอะไร ว่ามาเลย

PorPar of Y :: กูขอพนันเลี้ยงเหล้าร้านที่เปิดสามคืนติดเลยถ้ามึงไม่แตะต้องน้อง และพนันต่ออีกหมื่นหนึ่งว่าถ้ามึงอยู่กับมิกเก็น 1 เดือนมึงจะหลงรักน้องหัวปักหัวปำ

Dome pa ka dum :: กูลงสองพันข้างอึปลา

TonTon :: กูด้วยสามพันพอ

Nighteiei :: นี่พวกมึงไม่คิดจะอยู่ข้างกูหน่อยเหรอะวะ

Dome pa ka dum :: หี น้ำหน้าอย่างมึงกูเพิ่มพนันเป็นห้าพันเลยละกัน

Nighteiei :: เชี้ยโดม มึงเชือกูเถอะว่ากูไม่มีทางทำอะไรไอ้เด็กแมวนั้น เปลี่ยนใจตอนนี้ยังทันนะเว้ย มีใครจะเปลี่ยนมาอยู่ข้างกูใหม่

GooDDooG :: *สติ๊กเกอร์ยกมือ*

Nighteiei :: มึงอยู่ข้างกูเหรอกู๊ด

GooDDooG :: เปล่าห้าพันข้างอึปลาเหมือนกัน

Nighteiei :: เออ ได้! จำสิ่งที่มึงพนันกันไว้เลยนะ แล้วก็มาดูตอนจบว่าใครกันแน่ที่จะได้เสียเงินกับเสียเหล้า

PorPar of Y :: โอเค due!!!!

ผมแบ่ปากโยนมือถือกล้องเตี้ยงแล้วเดินออกมาข้างนอก เห็นไอ้มิกกำลังยกมือถือขึ้นถ่ายรูปแมวกับมาตินที่นอนหลับอยู่ข้างกัน

ที่หน้าหน้าอย่างไอ้เด็กนี่มันน่าพิศवासแล้วจับกดตรงไหนวะ

ตัวก็บาง ถึงไม่ได้หอมแบบหุ่นชู้ก้างแต่ไม่มีความนุ่มหยุ่นของหน้าอกให้หน้าจับเลยสักนิด

ถึงหน้าตาจะน่ารัก แต่สุดท้ายมันก็คือผู้ชายคนหนึ่งปะวะ และคนอย่างผมก็ไม่ได้ชอบผู้ชายด้วยกันอยู่แล้ว ไม่เคยชอบ และไม่คิดที่จะชอบ

“ไอ้ยัยยัย” ไอ้มิกร้องเสียงหลงตอนที่ผมเดินมาผลักหัวมัน “อะไรของพี่วะ จู่ๆ มาผลักหัวผมทำไมอะ”

“หมั่นไส้ไป” เสียงฮึดฮัดในลำคอต้งซัดใจที่ผมทำร้ายร่างกายมัน “แล้วนี่มึงไม่คิดจะกลับบ้านกลับช่องเลยรีไร ถ้าซักว่านี่กูไม่ไปส่งหรือกะ กูจะนอนแล้ว”

“เออพี่ไปนอนเหอะ เดี่ยวผมกลับบ้านเอง” เจ้าตัวตอบทั้งๆ ที่ไม่ได้เงยหน้าขึ้นมองผม

“ถ้าจี้ก็ตามใจมึงเลย” ผมตอบพร้อมกับเอื้อมมือไปค้ำมาตินที่นอนอยู่บนตัวแมวไอ้มิก “ยังงี้ถ้าออกไปแล้วล็อกประตูห้องให้กูด้วยละ”

“อ้อ... รู้แล้ว”

“เออแล้วพຽนนี้มึงจะมหาแมวมึงก่อนหรือว่าจะไปองค์การเลย” พຽนนี่ทั้งผมและเขามีมันดส์สัมภาษณ์กับเว็บ dek-ven

“คงเข้ามาหาเจ้าเหมียวก่อน”

“จั้นเดี๋ยพຽนนี้มึงไปองค์การพร้อมกุดะกัน” มิกพยักหน้าแล้วหันไปเล่นกับแมวต่อ

เราสองคนไม่ได้มีบทสนทนาอะไรกันต่ออีก ผมเอามาตินมาเล่นในห้องนอนจนผลอหลับ ตื่นมาอีกทีก็เกือบสี่ทุ่ม พบว่าเด็กมิกนั้นกลับไปแล้ว ส่วนมาตินก็ขึ้นไปนอนบนที่นอนตัวเองตรงตู้ข้างเตียง เหลือก็แต่แมวไอ้มิกที่นอนคุดคู้อยู่บนโซฟา

ผมเดินไปค้ำแมวไอ้มิกมานอนบนเตียงด้วยกัน เห็นนอนขดแบบนั้น

ก็อดรู้สึกสงสารไม่ได้ มันโชคดีแค่ไหนแล้วที่มาเจอคนอย่างผม เพราะถ้าเป็นคนอื่นอาจจะไม่ได้มานอนบนเตียงแบบนี้

“เจ้าเหมียวน้อยยยย” ผมได้ยินเสียงแว่วมาแต่ไกลแต่ยังจับใจความสำคัญไม่ได้ และมันก็ไม่ใช่แค่เสียงอย่างเดียวเท่านั้น ผมรู้สึกเหมือนมีคนอยู่บนเตียงด้วย

สาเหตุเพราะการขยับไปมาถึงจะไม่ได้แรง แต่มันก็มากพอที่จะทำให้ผมค่อยๆ ลืมตาตื่น

ภาพที่เห็นคือไอ้เด็กมิกนอนคว่ำอยู่บนเตียงผมโดยมีแมวมันกับมาตินนอนอยู่ตรงกลางระหว่างเรา มือข้างหนึ่งยกขึ้นลูบหัวแมวเบาๆ ส่วนเจ้าแมวก็กลับตาพริ้มเอียงมือเข้าหาเจ้าของ มาตินนอนซุกอยู่ตรงเท้าแมวอย่างไม่ได้กลัวอันตรายใดๆ ส่วนไอ้แมวก็กไม่มีท่าที่จะหันมาเขม็อบมาตินด้วย เห็นอย่างนี้ผมก็เข้าใจไปเพราะหนึ่งว่าแมวมันจะไม่แตกมาตินของผมแน่ๆ

“ฮ้าววว” ผมแก้งหัวเสียงดังเพื่อให้ไอ้มิกรับรู้ที่ผมตื่นแล้ว เด็กนั้นเหลือบตามองผมนิดหนึ่งก่อนจะหันไปเล่นกับแมวต่อ ไม่มีคำทักทายหรือสวัสดิ์อะไรจากรุ่นน้องต่างคณะ

เอออ!! ให้มันได้อย่างนี้นะไอ้แม้ววว

ถึงมหา'ลัยผมจะไม่ได้ให้ความสำคัญกับพวกโชตัส แต่การทักทายกันก็เป็นหนึ่งในเรื่องสากลใหม่วะ เด็กนี้มันจริงจังกวตืนผมชัดๆ

ผมแก้งขยับเข้าไปใกล้แมวมันอีกคืบ ระยะห่างระหว่างผมกับมิกจึงเหลือเพียงแค่แมวก้น

“...” มิกไม่ได้พูดอะไรออกมา เขาแค่ขมวดคิ้วไม่พอใจ แสดงสีหน้าประมาณว่าอย่าขยับมาใกล้กว่านี้แทน

“ไม่คิดจะทักทายหนูหน่อยหรือไง” ผมถามพร้อมกับทำวสีระฆังมองไปยังคนอีกคนที่นอนนิ่งอยู่บนเตียง มือข้างที่เหลืออยู่ก็เอื้อมไปเล่นกับมาตินที่นอนหลับอยู่

“ก็ผมเห็นพื่อนอนอยู่ก็เลยไม่ได้ทัก”

“เหวอ”

“อิม” วันนี้มีคมาในชุดไปรเวท เสื้อยืดสีขาวกับกางเกงขาสั้นพอดีเข้า
ผมไม่ได้ใส่ใจอะไรมากไปกว่าริมฝีปากสีเซอรีย์ที่กำลังไล้ลิปลงไปทีหน้าผาก
แมวเบาๆ เจ้าเหมียวร้องอย่างรู้งาน มีคเองก็ยิ้มออกมาตอนที่แมวน้อยขยับ
เปลี่ยนที่ซุกจากที่นอนเป็นชอกคอมันแทน

ผมเผลอมองริมฝีปากมีคแล้วนึกถึงความนุ่มของมันที่ได้สัมผัสไปเมื่อ
วาน จริงๆ ตอนจูบผมได้กลิ่นหอมหวานของรสชาติกาแฟจากริมฝีปากมัน
ด้วย

อดคิดไม่ได้ว่าเขานี้เจ้าตัวก็คงกินกาแฟมาอีกเช่นกัน

ไ้อมีคคงสัมผัสได้ถึงสายตาผมเพราะมันเงยหน้าขึ้นมามอง แต่พอรู้ว่าสิ่ง
ที่ผมมองอยู่ไม่ใช่ดวงตาแต่กลับเป็นริมฝีปากของตัวเองก็รีบแน่นปากแทบจะ
ทันที คิวเขาขมวดขิ้นน้อยๆ เหมือนคนที่กำลังดูท่าที่ว่าผมจะทำยังไงต่อไป

ผมแลบลิ้นเลียริมฝีปากตัวเองซ้ำๆ จริงๆ นึกถึงเรื่องเมื่อวานก็ส่วน
หนึ่ง แต่ใจความสำคัญของการเลียปากตัวเองก็เพื่อจะแก้มันเล่นเท่านั้น

“ประสาท” มีคพูดเสียงเบาพร้อมกับมุดหน้าลงไปที่ยนอนเกินครึ่ง หู
ขาวสะอาดปรังสีแดงจันรับรู้ได้ไม่ยากว่าเด็กที่กำลังเขิน ความคิดที่ว่ามีคณา
จะยังไม่เคยจูบใครก็แวบเข้ามาในหัว

“กูไ้ยีนนะ”

“ก็พี่แม่งบ้า”

“แค่เลียปากเพราะหิวน้ำเนียนะ ถึงกับด่ากูว่าประสาทเลยเหวอมีค”

“เออไง” จากที่ตอนแรกเด็กนี้แค่หูแดง ตอนนี่กลายเป็นว่าหน้าและลำ
คอกก็แดงไปด้วยที *ตลกวะ*

Rrrrrrrrrrrrrrrrr

เสียงโทรทัศน์ดังขึ้นขัดจังหวะ ผมเอื้อมมือไปหยิบมาดู พบว่าเป็นไอ้
ปลาที่โทรเข้ามา

(มีงอยู่ไหน อีกสองชั่วโมงที่งานที่นัดไว้เขาก็จะเข้ามาแล้วนะเว้ย)

“อยู่ห้อง”

(มิ่งพูดใหม่อีกรอบดีไนท์)

“อยู่ห้อง ยังไม่ได้อาบน้ำเลย เอาน่า ฎไปทันอยู่แล้วแหละ หอฎก็อยู่
แค่นี้”

(แต่มิ่งก็ควรมาเตรียมตัวใหม่ไนท์)

“แล้วไง ที่ห้องมิ่งละ มันยังไม่มาไม่ใช่เธอทำไมไม่ด่ามันบ้าง”

“มิ่งรู้ได้ไงว่ามีคยังไม่มา”

“ก็มันอยู่กับฎเนี่ย”

(เดี๋ยวนะไนท์ มิ่งยังมีเรื่องอะไรอีกใหม่ที่ยังไม่บอกฎ เล่ามาให้หมด
เลยนะสิด)

“เออๆ เดียวฎออกไปที่ระเบียงแป็บ”

(ความลับ)

“ไม่ได้ลับอะไรขนาดนั้นหรือก ฎแค่อยากดูคบุหรีด้วย” ผมลุกออกจาก
เตียงพร้อมกับบุหรีหนึ่งตัว ึ่งให้แมวหลงทางนอนอยู่บนเตียงต่อ มาคืนคจะ
เข้ากันได้ดีกับไอ้มิก สังเกตได้จากการที่มันวิ่งไปนอนซบที่ปากคนนอนอยู่

ผมเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นระหว่างผมกับมิกให้ไอ้ปลาฟัง มันหัวเราะยิ้มเยาะ
เหมือนมั่นใจว่าสิ่งที่ผมกับมันพนันกันเมื่อวานเป็นมันและพวกไอ้โดมเนที่
ชนะซึ่งผมไม่รู้หรือว่ามันไปเอาความมั่นใจมาจากไหน ทั้งๆ ที่ตัวผมเป็น
เจ้าของเรื่องเองแท้ๆ ยังไม่มันหน้าขนาดนั้นเลย แต่ก็ช่างแม่งเหอะวะ ตอนนี
ขออาบน้ำก่อน เหนียวตัวจะแย

ผมใช้เวลาอาบน้ำเกือบสิบนาที พอออกมาก็เห็นว่าไอ้เด็กมิกยังนอน
เล่นกับแมวอยู่บนเตียง

“มิ่งกินข้าวมาหรือยัง” ผมถามมิกตอนที่กำลังแต่งตัว น้องเงยหน้า
มองผมแล้วส่ายหน้าปฏิเสธ “งั้นเดี๋ยววะไปกินข้าวที่โรงอาหารกลางก่อน
แล้วค่อยไปองค์การดีใหม่”

“อืม ยังไงก็ได้”

“เออเดี๋ยวยังงเอาแมวมิ่งไปด้วย ฎบอกปลาแล้วว่าจะช่วยหาบ้านให้
มัน”

“ได้เหรอพีไนท์ เว็บไซต์เขาอนุญาตแล้ววันเธอ?”

“เออติ๊กบอกไว้ปลาให้ถามเขาให้แล้ว เว็บเขาโอเค เราก็แค่ประกาศบอกเขาว่ามีแมวหลงทางต้องการหาคนรับเลี้ยง แต่ข้อตกลงระหว่างเราถ้ามีคนรับเลี้ยงไปก่อนก็ไม่ได้หมายความว่ามึงจะยกเลิกสัญญาได้”

“...”

“เพราะสัญญาของเราคือแมวมันมีบ้าน กับ ผู้หญิงพวกนั้นเล็กตามกู่ถึงแมวมึงจะมีบ้านแล้ว มึงก็ไปไหนไม่ได้จนกว่าขงัญกับฟางจะเชื่อว่า...”

“...”

“มิดเป็นแฟนพีจริงๆ” ผมก้มหน้าลงมาอยู่ในระดับหน้าห้อง

“...”

“เข้าใจใช่ไหมครับ” มิดเม้มปากแน่น ลมหายใจอุ่นที่เป่ารดปลายจมูกทำให้ผมรู้สึกที่เด็กนี่กำลังตื่นตื่น หน้าห้องยังคงนิ่งปกติแต่ที่เห็นจะแดงเป็นพิเศษก็คงเป็นหูนั่นแหละ “ที่รัก”

“อืมมม” ช่วงจังหวะที่น้องหันหน้าหลบ ปลายจมูกผมสัมผัสเข้ากับแก้มนิ่ม ความหอมหวานครั้งนี้ไม่ใช่รสชาติกาแฟ แต่เป็นกลิ่นแป้งเด็ก “ผมรู้แล้วน่า อยู่กันสองคนไม่ต้องมาพูดจาชวนเปลี่ยนแบบนี้ก็ได้ไหม จะอ้วก”

น้องผลัดหน้าผมออกไปไกลๆ เขาอุ้มแมวตัวโปรดไว้แนบอกแล้วเดินหนีออกไปที่ห้องรับแขก อดยิ้มและก่หัวเราะไม่ได้ ดูๆ ไปเด็กนี่ก็น่ารักอย่างที่ไ้ปลาพูดจริงๆ นั่นแหละ

แต่อย่างว่าผมกับมันเพิ่งเจอกันแค่สองวัน เรื่องที่ผมจะตกหลุมรักน้องหรืออยากได้น้องมาเป็นตัวจริง ผมว่ามันคงเป็นไปได้ ซึ่งผมก็อยากพิสูจน์เหมือนกันว่าเด็กนี่จะทำให้ผมตกหลุมรักและหัวใจเต้นแรงได้ไหม

ขนาดทำให้ไ้ปลาหมั่นกล้าพจน์แบบนี้ก็แสดงว่าน้องน่าจะดีพอตัว ถ้าทำได้ผมก็ยินดีมอบรับความรู้สึกนั้น แต่ถ้าไม่ได้ เงินพินัยที่ไ้ปลา กับพวกไ้โดมลงมาก็เสร็จผมไปตามระเบียบ

“พีไนท์ ทำไมมีแต่คนมองเราวะ พีไปทำอะไรผิดมาหรือเปล่า ชโมยของใครมาแล้วไม่เอาไปคืนเธอ” เด็กนี่พูดเองเออเอง มโนเสรีจสรรพว่าผม

ไปขโมยของแล้วไม่ยอมเอาไปคืน คิดว่าจะไรของมันวะ รู้หรือกว่าแม่งพูดเล่น แต่หน้าตาจริงจังของมันทำเอาผมไปไม่เป็น

“ขโมยบ้านพ่อมึงดี”

“ก็คนมองพี่” ปกติผมไม่ได้ใส่ใจคนรอบข้างอยู่แล้ว ครั้งนี้เองก็เหมือนกัน

“มองมึงนั่นแหละ บอกมาว่ามึงไปขโมยกางเกงในใครมาใส่”

“พี่ในทททท”

“ไม่ต้องมาแก้ตัว มึงไซ้ไหมที่ขโมยอะ”

“พอแล้วเลิกเล่น” น้องมันยกมือห้ามแล้วก็มลงกินข้าวต่อ มือหนึ่งกินข้าวอีกมือเล่นแมว ซาดินี้คงแดกเสร็จอะ

“เอาแมวมานี้เดี๋ยวกูดูมันเอง แดกไปเล่นไปซาดินี้จะกินหมดไหม”

“...”

“ไม่ต้องมาทำหน้าที่ต่อแหล่ แดกๆ ไปข้าวอะ ไล่ปลาโทรมาบอกว่าเว็บ dek-ven เขามาถึงองค์การแล้วให้เวลาอีกสามสิบนาทีถ้ายังแดกไม่หมดกูจะเอาแมวมึงไปปล่อย”

“พี่ในท!!!”

“เออเง่กูซื้อไนท์มึงคิดว่ากูซื้อมารีไฉไรเง่ มองอะไรละกินเข้าไปสิ” ผมหมั่นไล่เวลามันอยู่ปากใส่ เลยติดปากมันไปที่ มิคเน้นปากส่งเสียงฮึดฮัดแล้วเริ่มกินข้าวในจานต่อ ส่วนผมก็หยิบมือถือขึ้นมาถ่ายรูปแมวเล่น

CUTEBOY Fanpage ฮือออออออ แอดว่าคู่นี้ต้องมีซั่มติงรองวะ ชาวล่ามาจากหลายแหล่งว่าตอนนี่ #ไนท์มิด มากินข้าวด้วยกัน พร้อมพยานรัก บักอก 1 ตัวถ้วน นี่ว่าข้าวที่เขาเป็นแฟนกันแต่พี่แกล้งทำไม่รู้จกน่องเพราะความหมั่นไฉนน่าจะเป็นเรื่องจริง *แนวรูปความหวานเกือบสิบรูป* นี่ถ้าไม่เกรงใจเพจจะเปิดอัลบั้มแยก #ไนท์มิด ตั้งหากและ

เปิดแยกเลยคะแอดดด ฮือออพี่มึงน่ารัก ตอนอยู่กับมาตินว่าออบอุนแล้ว แต่พอเห็นอยู่กับแมวทำไมถึงอุนจนร้อนขนาดนี้

ถ้าเรื่องเขาสองคนเป็นแฟนกันจริงๆ แสดงว่าข้าวจูบกับนกกลางหำงนี่

เรื่องจริงถูกมะ #เรือผีแล่นเร็วมากกกก

เราว่าจริง แต่เพื่อนมิดคงอยากปกป้องเพื่อนไม่อยากจะเพื่อนเสียหาย
อี่ปี่มึงก็ช่างแกล้ง พุดมาได้ว่าไม่รู้จักแมวมิด น่าดีจริง ๆ

เราว่าช่วงนั้นเขาทะเลาะกัน อี่ปี่มึงมาจ้อแล้วแมวมิดก็ยิงโกรธอยู่เลย
บอกให้เพื่อนไปแก้ข่าว แต่ตอนนั้นก็กันแล้วไง เลยไม่แคร์สายตาประชาชี่
#พล็อตพิศเรือผีใหม่คะ ใครว่างแต่งตัวนนนน

พี่ปี่มึงอัปรูปแม่วาววาวว บอกว่าลูกชายตัวใหม่

Nighteiei นิวซันมายเบ๊บ น่ารักใหม่ครับ ผากตัวด้วยนะ

เดี๋ยวจะคะชิสสสส นิวซันนี่พอรู้ว่าแมวที่อยู่ในรูป แต่มายเบ๊บนี้
หมายถึงใครอีกคนที่อยู่ในรูปหรือเปล่าคนที่นั่งฝั่งตรงข้ามไซ้ใหม่คะพี่ปี่มึง ฮือ
อออ กูว่าเขาได้กันแล้ว

เลี้ยงแมวขนาดนี้ ลืมมาตินแล้วหรวะ พี่ปี่มึงงงงง

Nighteiei ลืมทำอะไรคะ มาตินอยู่ห้องกูไม่อยากจะให้ลูกกูต้องมาสูงสิง
กับสังคมโหดร้ายภายนอกที่มีแต่คนจ้องจะจับมันแตกหรวนะ

พี่ปี่มึงสรุปว่าที่กับมิดรู้จักกันก่อนที่จะมีกระแสนไซ้ใหม่ ตอบมาาาาา
พี่ปี่มึงงงงงพอเรื่องมิดละเงียบเลยนะสาดดดด โดนอะไรปิดปากไว้
ค่าา

พี่ปี่มึงงงงงเล่ามาเลยนะ แมวมิดกับพี่ปี่เป็นแฟนกันถูกมะ

FangFang ไนท์ควรบอกความจริงกับทุกคนนะคะ อย่าปล่อยให้เรื่อง
มโนพวกนี้มันตีแทงจินตนาการคนอื่นเลย หลอกคนอื่นได้ แต่หลอกตัวเอง
ไม่ได้นะคะที่รัก

KawnKao โทหกไปก็เท่านั้น ูู้ๆ กันอยู่ว่าอันไหนเป็นเรื่องจริง

ผมเงยหน้ามองคนตรงข้ามที่ยังกินข้าวอยู่

“มีแต่คนถามเรื่องมึงกับกู”

“แล้ว?”

“ก็ไม่แล้วไง กูแค่จะบอกมึงว่าถึงเวลาของแฟนปลอมๆ ลักที”

“????”

Nighteiei ใช้ครับทุกคน น้องเป็นแฟนผม จริงๆ เราเพิ่งคบกันได้ไม่นาน น้องไม่ได้อยากเปิดเผยตัวนักหรอก และเรื่องที่แกลังตอบaskว่าไม่รู้จ๊กกันเพราะอยากจะแกลังเขาเท่านั้น ยังไงต้องขอโทษทุกคนด้วยนะครับที่โกหกเรื่องนี้ หวังว่าทุกคนจะรับได้ ชอบคุณมากๆ ครับ

ตอนที่ 4

เอ็ม 3 ตัว ICX

Special talk by micx

เรามาถึงองค์การได้เกือบสิบนาที่แล้ว มาถึงพีมันก็ป็นร้อนๆ แล้วตั้ง
มือผมเข้าไปในห้องพักรับรองโดยไม่คิดจะถามพวกพีนักศึกษาแถวนั้นก่อน
มันเปิดแอร์ เปิดทีวี แล้วอัปเดตตัวเองนั่งลงตรงโซฟาที่ผมนั่งอยู่ตอนแรก
พวกพีปลาเข้ามาบอกว่าอีกสามสิบนาทีถึงจึงเริ่มถ่าย ตอนนี้งากำลังจัดเตรียม
สถานที่ที่สัมผัสภาชนะอยู่

ระหว่างที่นั่งรอพีมันก็เล่นกับแมว ส่วนผมปุ๊นไฉนมาหาพอดี

ปอ อุ นอ ไม้ เอก :: มีกกกกนี่อะไรอำสรูปเป็นแฟนกันจริงๆ ไซ้
ใหม่เมื่อคืนอุตสำห้ไปแก้ข่าวให้ ปุ๊นหน้าแตกเลยยยเสียใจจจจ

ปุ๊นแคบหน้าจอกที่ไอพีไนท์ไปคอมเมนต์ในเพจฯ หนึ่งมาให้ผมดู

Nighteiei ใช้ครับทุกคน น้องเป็นแฟนผมจริงๆ เราเพิ่งคบกันได้ไม่
นาน น้องไม่ได้อยากเปิดเผยตัวนักหรอก และเรื่องที่กำลังตอบ ask ว่าไม่รู้
จักกันเพราะอยากจะแกล้งเขาเท่านั้น ยังไงต้องขอโทษทุกคนด้วยนะครับที่
โกหกเรื่องนี้ หวังว่าทุกคนจะรับได้ ขอขอบคุณมากๆ ครับ

“อะไร” พีไนท์ถามตอนที่ผมเงยหน้าขึ้นมองเขา

“เปล่า” ผมตอบพี่มันแค่นั้นแล้วก็มลงอ่านข้อความที่ปุ่นแคปมาให้ต่อ
ไม่คิดว่าเรื่องราวระหว่างผมกับพี่ไนท์มันจะลูกกลมบานปลายขนาดนี้
และไม่เคยคิดว่าสิ่งที่ตัวเองทำไปก่อนหน้ามันจะเกิดผลกระทบกับทั้ง
ตัวผมและพี่เขา

จากที่แค่เคยแอบชอบอยู่ในมุมตัวเองเงียบๆ ตอนนี้ผมกลับได้มานั่ง
ข้างพี่มันอย่างที่ไม่เคยคิดหรือฝันมาก่อน

ใช่... ผมชอบพี่ไนท์

แต่มันก็เป็นแค่ความชอบในลักษณะที่แอบชอบเฉยๆ ผมไม่เคยอยาก
ได้หรืออยากให้ความสัมพันธ์ของพี่เขากับผมเป็นมากกว่านี้

ความรู้สึกชอบของผมมันเริ่มจากเพื่อนในกลุ่มพูดถึงเดือนวิเศษ กับ
กระรอกของเขา เพื่อนในกลุ่มทั้งปุ่น นัด และแบ้งเป็นแฟนคลับพี่ไนท์คอย
ติดตามเพจและฟอลโลวไอจีที่เขาดูตลอด ผมมักจะได้ยินชื่อของพี่ไนท์ผ่าน
เสียงพูดคุยของเพื่อน

ทั้งลักษณะนิสัย ความอบอุ่นเวลาอยู่กับกระรอก

และวันหนึ่งผมก็เห็นรูปที่ปุ่นเปิดให้ดู

มันเป็นรูปธรรมดาที่ทำให้ผมใจเต้นแรง

พี่ไนท์ตอนที่เล่นกับมาตินดูอบอุ่นมากเสียจนผมรู้สึกอยากรู้ความเป็น
ไปของพี่เขา

วันนั้นผมกลับบ้านลองเข้าไอจีเดิมของตัวเองสองถึงสามรอบ สรุป
ว่าก็จำพาสเวิร์ดและอีเมลเดิมที่เคยสมัครไม่ได้อยู่ดี

สุดท้ายเลยสมัครไอจีใหม่พร้อมกับทวิตเตอร์ โดยที่ผมใช้ชื่อปลอม
และรูปโปรไฟล์เป็นรูปแมวทั้งสองแอดเคาท์ ไอจีมีไว้ลงรูปแมวกับถ่ายรูป
ทั่วไป ส่วนทวิตมีไว้บ่นและพูดถึงพี่ไนท์บ้าง แต่ไม่เคยเอ่ยชื่อหรือทักนะครับ

ผมจะชอบเรียกพี่ไนท์ว่า พม. ที่แปลว่าพี่มัน

ส่วนกระแส #ไนท์มิก ที่มันเกิดขึ้น ยอมรับว่าเกิดจากผมเอง วันนั้น
ไม่รู้ที่ผมเป็นบ้าอะไร จู่ๆ ก็นึกอยากจะลองลงรูปตัวเองคู่กับพี่ไนท์ เพราะเห็น
รูปหนึ่งที่ตากล้องเพจมหา'ลัยถ่ายรูปผมกับรูปพี่มันเป็นสถานที่เดียวกันถึง

จะคนละเวลา แต่ฟิลและอารมณ์มันออกมาเหมือนกันมาก

เหมือนแม้กระทั่งท่าทางการแหงนหน้ามองฟ้า พอเห็นแบบนี้ก็เลยทำให้ผมหน้ามึตตามัวติดแท้กตัวเองคู่กับพี่เขาคือ #ไนท์มิกค์ พร้อมกับแท้ก cuteboy และ sexyboy

ตอนนั้นยอมรับว่าไม่ได้คิดอะไรเลย ไม่ได้คิดด้วยซ้ำว่าจะมีคนเห็น เพราะฟอลโลวเวอร์ในทวิตผมคือ 0 ไม่มีใครตามผมสักคน เพราะงั้นผมเลยกล้าทวิตข้อความเหล่านั้น

แต่แล้วไงล่ะ... สุดท้ายผมก็เพิ่งมารู้ว่าตัวเองแหม่งโง่มาก เล่นติดแท้กที่ตั้งขนาดนั้นใครๆ เขาก็เห็น ยิ่งเพจคิวท์และเพจเซ็กซี่ เขารีวิวข้อความผมต่อด้วยแล้ว คนก็ยิ่งรีวิวข้อความนั้นไปกันใหญ่

จำได้ว่าหลังเลิกเรียนเปิดมาดูทวิตตัวเองคนรีทวีตข้อความนั้นเกือบหมื่น

ความรู้สึกแรกคือหน้าผมชามาก กลัวว่าถ้าพี่มันรู้มันจะโกรธ เกลียดคิดไปต่างๆ นานา ว่าพี่มันจะด่าเราไหม รู้สึกงงหรือเปล่าที่ตัวเองกลายเป็นคู่จิ้นกับผู้ชายที่ไม่รู้จักแบบผม

ความกลัวทำให้ผมลบทวิตต้นตอออกทันที แต่มันก็ไม่ทันแล้ว เพราะต่อให้ผมลบทวิตนั้นออกไปคนอื่น ๆ ในทวิตก็ยังคงเล่นแท้ก #ไนท์มิกค์ อยู่ดี

ปอ อุ นอ ไม้ เอก :: มิคยังอยู่เปล่า สรุปเรื่องมันเป็นไงวะ เป็นแฟนกับพี่ไนท์จริงใช่ปะ ไม่ต้องกลัวเพื่อนในกลุ่มรับไม่ได้หรอกนะ พวกเราโอเค

ปุ่นรัวข้อความไลน์มาไม่หยุด ผมที่กำลังจะพิมพ์ตอบปุ่นไปว่าเรื่องทั้งหมดเป็นแผนของพี่มันก็ต้องหยุดชะงัก เพราะคนข้างๆ มันขยับเอาคางตัวเองมาวางไว้บนบ่าผม

“ทำอะไร”

“ตอบไลน์เพื่อน” ผมเกร็งมาก รู้สึกเหมือนตัวเองขยับไม่ได้ ยิ่งลมหายใจอุ่นๆ ของพี่เขารดเบาๆ ตรงผิวแก้มมันยิ่งทำให้ผมรับรู้ว่าจะระยะห่างระหว่างเรานั้นใกล้แค่ไหน คิดถึงตอนที่พี่เขาจูบผมกลางห้างเมื่อวาน ความรู้สึกนั้นยังติดที่ริมฝีปากตัวเองอยู่เลย เมื่อคืนกินนอนไม่หลับ เข้ามาก็รีบมาหาเจ้า

เหมียวกับเจ้าของห้องก่อน

กว่าจะใจกล้าหน้าด้านขึ้นไปนอนบนเตียงที่มันก็ใช้เวลาทำใจเป็นหลายนาที

แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นต้องขอบคุณเจ้าเหมียวนี่ที่ทำให้ผมกับพี่มันได้ใกล้ชิดกันมากขึ้น ถึงแม้จะเป็นแค่แฟนปลอมๆ แต่ช่วงเวลาก่อนที่เรื่องราวมันจะจบลงผมก็อยากบันทึกมันไว้ในความทรงจำ

“พี่ไนท์... ผมหนัก เอาคางออกไปเลย” ปากพูดไปเหมือนจะไม่พอใจ แต่ความรู้สึกข้างในผมต่างกับราวฟ้ากับเหว ผมไม่ยอมให้พี่เขารู้ว่าจริงๆ แล้วผมรู้สึกยังไง เพราะนั่นการใส่หน้ากากอำพรางจึงเป็นเรื่องปกติไปแล้ว

“กว่ากูก็ได้หนักขนาดนั้นนะ นี่จะตอบไลน์เพื่อนแบบไหนเนี่ย”

“ก็ตอบตามความจริง ว่าเรื่องทั้งหมดเป็นแผนพี่ อะ...” ไข่พีไนท์ดึงมือถือผมไป เราแย่งกันอยู่สักพักใหญ่จนเจ้าเหมียวที่อยู่บนตักผมรำคาญ มันกระโดดออกจากตักแล้วไปนอนที่ปลายเท้าแทน

“พี่ไนท์ เอาคืนมาเลย” ผมไม่ได้กลัวว่าพี่มันจะตอบไลน์ แต่กลัวว่าพี่มันจะเผลอไปเปิดอัลบั้มรูปที่ถึงส่วนใหญ่จะเป็นรูปแมวแต่มันก็ไม่ได้หมายความว่าผมจะไม่เคยเซฟรูปพี่ไนท์

“ก็เดี๋ยวกูตอบให้ไง ดูทำหน้าที่ มานี้” มันดึงผมให้ขยับไปนั่งตรงกลางระหว่างขาของมัน

Mmmicx :: นี่พี่ไนท์เองนะครี๊บ พี่ต้องขอโทษแทนมิดด้วยที่ไม่ได้บอก

Mmmicx :: พี่เป็นคนห้ามเขาเองแหละ

ปอ อู นอ ไม้ เอก :: พี่ไนท์เหวอคะ กรีสสสปุ่นไมโกรรมิคหรรอกคะ

ปอ อู นอ ไม้ เอก :: ฮือออออ สรุปว่าเป็นแฟนกันจริงๆ สินะคะปุ่น ขออนุญาตไปกระจายข่าวกับเพื่อนๆ ก่อนนะคะ แต่ว่าปุ่นขอรูปพี่ไนท์สักรูปนึ่งได้ไหมคะพริสสสสส

พี่มันไม่พูดพร่ำทำเพลงอะไร มันกดตรงแอปพลิเคชันถ่ายรูป โดยที่มีผมยังนั่งอยู่ท่าเดิม คางหนักๆ ของพี่มันเลื่อนมาวางที่บ่าผมอีกแล้ว

ฮือออออออผมต้องตายก่อนยัยปุ่นแน่ๆ

“ดูทำหน้าที่เข้า...”

“ก็พี่กวนตีน”

“จะหันมามองอะไรกูละ นู่นหันไปมองกล้อง หน้าบูดอีก ยิ้มให้เพื่อนมึงหน่อยไหมเล่า” ผมไม่ยิ้มแถมหันหน้าหนีที่มันอีก ผลตอบรับที่ได้จากการหันหน้าหนีคือ ริมฝีปากเย็นๆ ที่ทาบบลงบนลำคอ

“อีก...” อัดไม่ได้ที่จะกลืนน้ำลาย ความรู้สึกตีบตันเหมือนมีแรงกระแทกเข้าที่อก ผมเหม้มปากพร้อมกับจังหวะที่พี่มันดูดเม้มที่คอ ความรู้สึกเหมือนลิ้นพี่มันแตะลงเบาๆ ที่ผิวเนื้อ แรงดูดเม้มมันมากพอให้ผมใจเต้นแรง จนห้ามความรู้สึกตัวเองไม่ไหว “พี่...”

เขาหยุดการกระทำตัวเองแล้วยิ้มมุมปาก

“จะหันมาถ่ายดีๆ หรือจะให้แกล้งมากกว่านี้” ใต้พี่ไนท์ไม่พูดเปล่า มือข้างที่เคยกอดเอวผมไว้หลวมๆ ชยับสอดเข้าไปในเสื้อ

“พอแล้วพี่ไนท์ ผมยอมถ่ายดีๆ แล้ว” ผมจับข้อมือพี่มันแล้วหันมายิ้มให้กล้อง

“ก็แค่นั้น”

Mmmicx :: รูปครับผม

ปอ อู นอ ไม เอก :: กริสสสสสพี่ไนท์ น่ารักมากเลย ถ้าปุ่นเอาไปให้เพจคิวท์เขาลงได้ไหมคะขออนุญาตมิดด้วยน้ำา

“ผมไม่อนุญาตนะ รูปโคตรน่าเกลียด”

Mmmicx :: พี่อนุญาตครับ

“ใส่เสื้อพี่ไนท์”

“โอหุดจาไม่เพราะเป็นด้วยหรอ”

“เออดิผมพูดเป็นหมดอะ ปล่อยได้แล้ว” ผมกระทุ้งศอกแรงๆ เข้าที่ท้องพี่มัน ดึงมือถือตัวเองออกจากพี่แล้วชยับหนีไปนั่งอีกฝั่งของโซฟา อู่มเจ้าเหมียวขึ้นมาไ้บนตัก แล้วก็มหน้าก้มตาเล่นกับแมวทันที พี่ไนท์ก็ไม่ได้ตามมาวอแวอะไร เขานั่งเล่นโทรศัพท์ของเขาจนกระทั่งพี่ปลาเข้ามาเรียก

การถ่ายรายการวันนี้ผมกับพี่ไนท์ไม่ได้พูดอะไรอะไรเพราะสคริปต์ที่

พี่ปลาให้มา ก็ตรงตามทีบอกไว้แต่แรก เช่น ถามเกี่ยวกับการเรียน ทำไปถึงเรียนคณะนี้ได้ หรือเทคนิคการอ่านหนังสือ แต่จะมารู้สึกตะหงิดก็คำถามช่วงท้ายที่ผมไม่เคยรู้มาก่อนว่ามันมี ถึงคำถามมันจะไม่ได้เจาะจงว่าผมกับไอพีไนท์เป็นแฟนกันหรือเปล่า แต่การถามให้ตอบเกี่ยวกับความรู้สึกว่ารู้สึกยังไงกับอีกฝ่ายมันก็เหมือนการตอบในเชิงนั้นอยู่ดี กว่าจะผ่านพ้นคำถามพวกนั้นได้เล่นเอาผมเหงื่อตก

ต่างจากไอพีไนท์ที่ซัดมาก ตอบคำถามได้ไหลลื่น มโนเก่งราวกับผม และตัวมันรู้จักกันมาตั้งแต่ชาติปางก่อน

“โอเคสุดท้ายแล้วนะคะ เห็นทางที่มงานแจ้งว่าทั้งสองคนมีเรื่องจะฝากฝังเกี่ยวกับเจ้าตัวเล็กที่อยู่บนตึก”

“อ้อ ใช่ครับ เจ้านี่เป็นแมวที่มีคเจจ มันท่านาสงสารมาก ตอนที่เจจเพิ่งถูกหมากัด ตอนนี่แผลก็ยังไม่หายดี ดังนั้นผมเลยอยากหาคนรับเลี้ยงเจ้าตัวนี้หน่อย” ผมอุ้มเจ้าเหมียวขึ้นมาอยู่ในระดับสายตา โดยที่มีพี่มันคอยประคองอีกด้าน

“แล้วไม่ทราบเจ้าแมวน้อยตรงหน้าชื่ออะไรคะ”

“อ่า... ยังไม่ได้ตั้งชื่อเลยว่ะ” ผมพยักหน้าให้พีไนท์ มันทำท่าคิดว่าจะให้แมวที่อยู่บนตึกผมชื่ออะไร “เอาชื่ออะไรดีมิด”

“ไม่รู้อะพี่คิดดิ”

“กุคิดไม่ออกง”

“เฮ้า ถ้าพี่คิดไม่ออกแล้วผมจะคิดออกเหวอ”

“เรียนตั้งหมอยา ทำไมคิดชื่อแมวแค่นี้ไม่ออก”

“ทีพี่ละเรียนตั้งวิศวะ เรื่องง่ายๆ แค่นี้ทำไมง”

“ไอ้มิด อยกาโดนเหวอ ห๊ะ” พี่มันกัดปากแล้วขยับมาใกล้

“อ้าา อยกามาใกล้ผมนะ ไอ้พีบ้า” ระหว่างที่ผมทะเลาะกัน ผมไม่รู้ตัวเลยว่ากล้องของพีๆ เขาก็ยังถ่ายอยู่

“สรุปว่ายังไงดีคะ จะตั้งชื่อว่าอะไรเอ่ย”

“เจ้าเหมียว!!!”

“มึงจะเอาชื่อเนี่ยจริงหรือมิด ปัญญาอ่อน” พี่มันผลักรหัวผมอีกแล้ว

“แล้วทำไมพี่ไม่ตั้งเล่า”

“ก็แมวมึงอะ มึงเก็บได้มึงก็ตั้งไปดิ”

“แล้วพอผมตั้งพี่ก็ไม่เอา” พี่ๆ ที่มึงงานเจียบไปกับเรา แต่ผมแอบเห็นนะว่าหลายคนเอามือปิดปากกลืนยิ้ม นี่ผมกำลังจะโดนใส่พี่ในทีกินหัวอยู่นะ ทำไม่ถึงไม่คิดจะช่วยเราเลย

“โอเคๆ เอาจี๋ใหม่คะ เดี่ยวตอนลงในหน้าเพจทางเราจะให้คนเข้ามาช่วยกันตั้งชื่อเจ้าแมวดัวนี้ ถ้าชื่อไหนถูกใจน้องในทีกับน้องมิดก็ให้ตั้งตามนั้น แดงทางเว็บก็มีของขวัญให้คนที่ตั้งชื่อที่น้องทั้งคู่ถูกใจด้วย”

“ได้หรือครับ”

“ได้สิคะ”

“เอาไงอะพี่ ผมว่าวิธีนี้ก็โอเคอยู่นะ”

“ก็คงตามนั้นแหละ เพราะชื่อเจ้าเหมียวเป็นอะไรที่ไร้สาระมาก” สรุปว่าเจ้าแมวดัวนี้มีชื่อตามที่คนในเพจตั้ง เห็นพี่พิธิกรบอกรว่าจะเอาคลิกที่สัมภาษณ์ผมกับพี่ในทีไปลงคืนนี้เลย

“แล้วนี่มึงจะไปไหนต่อ”

“ผมว่าจะไปซื้อของให้เจ้าเหมียว เห็นเพื่อนแนะนำว่ามีร้านราคาถูก ต้องชอยหลังมอ”

“ไปไงอะ มึงมีรถหรือ”

“แมวมันอยู่น้องพี่ก็ต้องไปกับพี่ดิอะ ไปเหอะ ผมร้อนแล้ว”

มึงข้าาาา เว็บ dek-ven ปล่อยคลิกปอกมาแล้ว ฟินเชียย เห็นตอนท้ายที่เขาทะเลาะกันใหม่คะ แอดหัวใจจะวายยยย #แอดก็ัก

Dek-ven ทางที่มึงงานรีบตัดต่อแล้วรีบอัปเพื่อทุกคนเลยนะคะ ครั้งนี้เป็นารตัดต่อที่เร้วที่สุดเท่าที่ทำได้เลย

ขอบคุณพี่ๆ เว็บมากๆ นะคะ มันดีต่อใจมากกกกกกก

ฮือออ ใจพังกมาก อะไรจะน่ารักขนาดนั้น ฮีพี่จะแดกหัวน้องแล้วววว แต่น้องน่ารักงทำหน้าอแงหน่อยก็ไปไม่เป็น #เรือแล่นเร็วมาก

อิพีมิ่งงง อย่าทำนองงงงงง

ไม่คิดไม่ฝันว่าเรือผีในวันนั้นจะกลายเป็นเรือยอร์ชได้ในวันนี้ กูรั้ง

ห้ายยยยยยย

ชื่อเจ้าเหมียวก็น่ารักอยู่แล้วใหม่มมมมม สมราคาแมวมิค ทำอะไรก็
น่ารักไปหมด ฮือออ ทำไมตะหนุ่น่ารักงี้วะ

เขาเป็นแฟนกันไซ้ใหม่คะ

ตอบคำถามบนนะคะ *แคปหน้าจอกที่อิพีมิ่งงงงงงตอบเพจ* ฟนน. (ฟิน
แน่นอน) 55555555555555555555

มิ่งงงงงงงงงง เพื่อนแมวมิคปล่อยภาพคู่ นี้ภาพพพพ โอ้ยยยยหวีด
กว่านี้ไม่มีอีกแล้ว

กอดจากด้านหลังมีอะไรให้ฟินกว่านี้ไหม *แม่บอกไม่ให้ชิปคู่ที่เป็น
แฟนกัน*

คางอิพีวางอยู่บนบ่าจย้าาา เอาที่พีมิ่งสบายเลยยยยยยยยย

ทุกคนดูรูปนี้คะ แอดว่ามันมีรอยแปลกๆ บนคอแมวมิค *แบบ
รูปซูมแล้วใช้สีแดงวงกลมตรงจุดขำม่วงบนคอ*

อีแอดดดดดดดดดดดดดดด กี้สสสสสสสสสสสสสส เธอร้ายมาก
กกกกก

ดูดูใหม่วะหรือยุ่งกั๊ด แต่ม่วงเบอร์นั้น ยุงคงตัวใหญ่่น่าดู หุหุ

นี่ไม่เอากคิดไปไกลถึงน่านน้ำทะเลจีนใต้หรอกนะ แต่อันนี้เราว่า
दनन. ค่า ดูดแน่นอน ขอรูปเล็กเสื่อแมวมิคด้วย อยากรเห็นสัดส่วนนนน

ตอนที่ 5
ช่วงเวลา 1 อาทิตย์

เป็นเวลาอาทิตย์กว่าแล้วที่มีคิมมาอยู่กับผม ไม่ได้เรียกว่ามาอยู่ไม่ได้หรอก เพราะเขาไม่ได้มาอยู่ตลอดเวลาแบบ 24 ชม. แต่จะเจอแค่ช่วงพักกลางวัน ตอนทานข้าว กับช่วงเย็น ผมเคยไปส่งบ้านเขาช่วงแรก แต่สองวันหลังมานี้ เจ้าตัวเอารถมาเอง ผมไม่แน่ใจว่ามันเกิดอะไร เคยเอ่ยปากถามเขาไปเหมือนกัน น้องมันก็บอกว่าเกรงใจผม

ก็ไม่ค่อยเข้าใจนักหรอกว่ามันจะเกรงใจอะไรจริงๆ มันก็เรื่องแค่นี้เองเถอะ บ้านมิกก็ไม่ได้อยู่ไกลจากมหา'ลัยมากด้วย แต่ผมจะพูดอะไรได้วะ เพราะเรื่องที่เขาจะเอารถมาหรือไม่ได้เอารถมามันไม่ได้เกี่ยวกับผมอยู่ดี

“กลับตอนไหน”

“อีกสักพักอะ พี่ได้ผมหรือ”

“กูจะไล่อะไรมึง ก็แค่ถาม ซึ่มโนวะ”

“ช่วงนี้เราเครียด อยากรู้อยู่เล่นกับเจ้าเหมียวก่อน”

“เครียดเรื่อง??”

“ก็วัดหน้าผมมีเทศตั้ยอย ยังไม่ได้อ่านหนังสือสักตัวเลย แฮ่อออออ”

น้องทำหน้างอแล้วก็มลงเล่นกับแมวต่อ เขายังรื้อไม่ได้กลับเดี๋ยวนั้น เหมือน

ยังอาศัยอารมณ์ในตัวเจ้าเหมียวของเขาอยู่

สุดท้ายแมวนี้ก็ชื่อเจ้าเหมียวอย่างที่เจ้าตัวต้องการ ก็เล่นเรียกแบบนี้จนไอ้แมวมันชินแล้วนะสิ

“ไม่เอาหนังสือมาอ่านที่นี้ เวลาเครียดๆ จากอ่านหนังสือมึงจะได้เล่นกับแมวแก้เครียด กูไม่กวนหรอกน่า”

“จริงๆ หนังสือสอบผมก็แบกมาด้วยทุกวันแหละ แต่ผม เกรงใจพี่...” จะมาเกรงใจอะไรกันหนาวะ นำราคาถาม ผมไม่รู้หรอกว่าตัวเองราคาถามความเกรงใจของไอ้แมวมีคามากแค่ไหน แต่มันไม่ได้มากพอที่อยู่ในระดับที่ผมจะเริ่มไวยวาย

“จะเกรงใจอะไรวะ...” รับรู้เลยว่าเสียงตัวเองไม่ค่อยปกติ มันหงุดหงิดอย่างบอกไม่ถูก “แล้วนี่มึงเอารถมาหรือเปล่า ให้อูไปส่งไหม”

“เอามา”

“เหออ แล้ว... พรุ่งนี้วันเสาร์ ไปไหนหรือเปล่า”

“ไม่อะ ผมคงอ่านหนังสืออยู่ที่บ้าน เสียใจวะ ผมไม่ได้มาเล่นกับเจ้าเหมียวเลย อย่าคิดถึงเจาเนะเหมียวน้อย” มีคพูดพร้อมกับก้มลงไปคุยกับแมวที่นั่งอยู่บนตักของตัวเอง

ส่วนผมไม่ได้ตอบอะไรแต่เดินเข้ามาในห้องนอนแทน

ช่วงนี้ผมรู้สึกหัวเสียบ่อยๆ

ปากบอกว่าไม่ได้ใส่ใจ ไม่ได้แคร์เพราะมันไม่เกี่ยวกับผม แต่ลึกๆ ผมรู้ดีที่ตัวเองหงุดหงิดเกิดจากอะไร

มีอะไรหลายอย่างกวนใจผมให้รู้สึกแปลกๆ สองวันหลังๆ ไอ้มีคก็ทำให้ผมหงุดหงิด มันชอบพูดเรื่องเกรงใจ แกรมยังขับรถมาทั้งๆ ที่ผมก็ไปส่งมันได้

น่าหงุดหงิด นำราคาถาม

หนึ่งอาทิตย์ที่ผ่านมาผมทำหลายอย่างจนล้าเส้นมากเกินไป มันมากเกินไปจนจนถลาลึกและเสพติด

อยากรู้ใช่ไหมว่าหนึ่งอาทิตย์ที่ผ่านมาผมทำอะไรบ้างจริงๆ ที่ผมทำแบบนี้กับไอ้มีค ใจความหลักก็เพื่อให้ไอ้ผู้หญิงที่มาติดพันผม

แน่นอนว่าสิ่งที่ผมทำในช่วงสองวันแรกก็คือทำยังไงก็ได้ให้คนอื่นรับรู้ว่ามีเจ้าของจริง ๆ ไม่ว่าจะทำเพลงรักลงเฟซ ตั้งสเตตัสหวาน ๆ หรือแม้กระทั่งลงรูปคู่กับไอ้มิค

ใช่... มันได้ผล เพราะผู้หญิงพวกนั้นเริ่มหายไปทีละคนสองคน

จะมีแค่ฟางกับขวัญเท่านั้นที่ยังไม่เชื่อว่าผมกับมิกเป็นแฟนกันจริงๆ คือทั้งคู่ไม่ได้สนใจรูปถ่ายหรือสเตตัสหวานๆ ของผมเลยสักนิด

เขายังไลน์มาส่งม้่าเสมอ มีชวนออกไปข้างนอกบ้าง

พอผมบอกว่ายู่กับแฟน ทั้งขวัญและฟางก็ส่งสติ๊กเกอร์หัวเราะและใช้ประโยคแนวๆ เดียวกันว่า เขาไม่เชื่อเรื่องผมกับมิก ดังนั้น พอเริ่มเช้าวันที่สามของหนึ่งสัปดาห์ที่ผ่านมา ผมเริ่มทำบางอย่างที่มันมากขึ้นเรื่อยๆ มันไม่ใช่แค่ภาพคู่ที่ถ่ายลงเหมือนสองวันแรก

แต่มันมากกว่านั้น

จากที่ไม่เคยไปไหนมาไหนออกสื่อ ผมก็เปลี่ยนวิถี โดยการพาไอ้มิคไปกินข้าว พาไปเจอเพื่อนในกลุ่ม เดินจับมือท่ามกลางคนนับร้อยในโรงอาหาร ไม่ได้แค่ว่าจะโดนถ่ายรูปไว้ไหม เขาเป็นว่าผมจะเริ่มเล่าเรื่องราวตั้งแต่วันที่สามเป็นต้นไปละกันว่าผมทำอะไรกับน้องมันบ้าง

และเพราะอะไร ทำไมความรู้สึกบางอย่างมันถึงค่อยๆ เริ่มตื่นขึ้นหลังจากนั้น

วันที่ 3

เลิกก็โงง

ผมไลน์ไปถามไอ้มิคช่วงเกือบเที่ยง วันนี้ผมมีเรียนแค่ช่วงเช้า ตอนเที่ยงนัดกับพวกไอ้โงมว่าจะไปกินข้าวที่ร้านบ้านน้อยฝั่งตรงข้ามมอ ไล่ปลาตะขิ่นคะะยอให้ชวนน้องมากินด้วยเพราะแผนการมันต้องเริ่มเข้มข้นขึ้นหลังจากนี้

“น้องว่าไงบ้าง” เป็นปลาที่ถามด้วยอาการอวยากรู้อยากเห็น

“ยังไม่อ่านเลยวะ” ผมตอบทั้งๆ ที่ตายังจับจ้องที่มือถืออยู่ ปกติมิกจะ

ตอบไลน์ค่อนข้างเร็ว ถึงแม้ว่าเขาจะเรียนอยู่ก็ตาม

สามถึงสี่วันที่รู้จักกันมา นิสัยของเธอไม่อยากเกินความสามารถผมหรอก มิถุนันเป็นคนเต่างาย ไม่ใช่แค่นิสัยส่วนตัว บุคลิกมันก็เป็นอีกสิ่งี่ที่เธอได้ไม่อยาก เวลามันคิดอะไรอยู่ก็แสดงออกทางสีหน้าแทบจะทันที เซิน อาย ไม่ชอบ ไม่พอใจ

“เขี่ยยย ได้ไงวะ กูอยากเห็นหน้าแมวมิคตัวเป็นๆ” ไอโดมเริ่ม

“ถึงกูจะเคยเห็นแล้วแต่ก็อยากเห็นอีก น้องแม่งน่ารัก กูว่ามึงต้องหลงน้องจริงๆ เข้าสักวัน เงินหมื่นของกู ต้องบินเข้ามาอยู่ในกระเป๋าแม่แน่ๆ” ไอโดมพูดพร้อมกับทำหน้าเพ้อๆ ถ้าการที่ผมกับเพื่อนในแก๊งพนันกันมันทำให้ผมแพ้ ผมก็จะยอมรับในข้อนี้ แต่ตอนนี้ความรู้สึกรักหรือชอบมันยังไม่มีด้วยซ้ำ อาจจะเป็นแค่รู้สึกเอ็นดูก็เท่านั้น (มั้ง)

“อย่าทำให้น้องรุ่นนะเว่ยว่าพวกมึงรู้เรื่องที่ถูกกับน้องแก๊งเป็นแฟนกัน”

“เออๆแล้ว เพราะกูมั่นใจว่าหน้าหน้าอย่างมึงอีกไม่นานจะเอาน้องเป็นแฟนจริงๆ หมอโดมฟันเฟิร์ม!!!”

“เหอะคนอย่างกูเนี่ยนะ”

“เออคนอย่างมึงเนี่ยแหละ!!!” ทั้งไอโดมและไอโดมตะโกนขึ้นพร้อมกัน ผมส่ายหน้าแล้วก้มมองมือถืออีกรอบ

“น้องตอบกลับมาแล้ว”

Mmmicx :: ผมเลิกแล้วกำลังจะไปกินข้าวที่โรงอาหารกลาง อีกสักพักคงไปหาเจ้าเหมียวที่ห้องพี

Nighteiei :: เตี่ยกูไปรับที่โรงอาหาร ส่วนเจ้าเหมียวมึงไม่ต้องไปห่วงมันหรอกกูเอาหาไว้ให้แล้ว มาตินก็อยู่เป็นเพื่อน ยังไงวันนี้มึงมากินข้าวกับกูละกันเพื่อนๆ กูอยากเจอ

Mmmicx :: พีเนท์ ผมไม่อยากเจอเพื่อนพี

Nighteiei :: แต่เพื่อนกูอยากเจอมึง อย่าให้พูดซ้ำ อีกสิบนาที่มารอหน้าโรงอาหาร

“สรุปว่าไง น้องมาปะ” ผมพยักหน้าไม่ได้ตอบอะไร แต่กำลังจะเลีย

รถออกจากลานจอดรถคณะเพื่อไปโรงอาหารกลาง

“โอเคเดี๋ยวภูย้ายอันไปนั่งเบาะหลังแป็บ อีปลา มึงโทรหาไอ้กูกับไอ้ตันให้จองที่เผื่อน้องสะใ้ด้วยยยย” ไอ้โดมมันพูดเสร็จก็ย้ายตัวเองจากเบาะหน้าไปนั่งเบาะหลังทันที แม่งไม่ได้สนหินสนแสดเลยว่ากูกำลังขับรถอยู่ใหม่ ผมใช้เวลาสิบนาทีในการขับรถมารับไอ้มิก หน้าขาวๆ ของมันเห่อแดงเพราะความร้อน

“ทำไมไม่ร้อนนร่่ม” ผมยังไม่ได้ขับออกจากหน้าโรงอาหาร แต่เลือกหยิบทิชชูส่งมาให้ไอ้ตัวเล็กที่อยู่ข้างกายก่อน (จริงๆ สูง 175 มนก็ไม่ได้เล็กนะ แต่น้องเตี้ยกว่าผมตั้งสิบเซนติเมตรสำหรับผมก็มองว่าเตี้ยกว่าอยู่ดี)

“ผมกลัวพี่มองไม่เห็น พี่ หัวดีศรีบ” มิกหันไปยกมือไหว้ไอ้ปลากับไอ้โดมที่อยู่เบาะหลัง ส่วนผมมันแค่หันมารับทิชชูจากมือเท่านั้น ผมชินแล้วแหละที่มันไม่ยกมือไหว้

“ถ้าไม่เห็นกูก็มีมือถือใหม่โทรมาดิวะ”

“ผมลืมอะ พี่อย่าดูผมดิ” มันอยู่ปากนำหมั้นได้ ผมเอื้อมมึงไปดึงปากมันเบาๆ น้องรีบเม้มปากหนีแทบจะทันที ผมมองไปที่กระจกหลังเห็นไอ้ปลาตั้งก๊อ้งขึ้นมาแล้ว ผมเคยบอกไอ้ปลาก่อนหน้านี้ว่าให้ช่วยตามเก็บโมเมนต์ระหว่างผมกับมิกด้วยเพราะต้องการให้ชั้วญกับฟางเล็กยุ่งกับผมจริงๆ จังๆ

“มา เดี่ยวกูเซ็ดให้” ผมดึงทิชชูจากมือน้องมาถือแล้วเซ็ดเหงื่อให้เขา ไอ้โดมกับไอ้ปลายกมือขึ้นปิดปากกันและกัน มือข้างหนึ่งยังทำหน้าที่ถ่ายคลิปอย่างไม่ละเว้นหน้าที่ “อืมมม ก่อนหน้านี้ที่หน้าแดงก็รู้อยู่หรอกว่าเพราะร้อน แต่ที่หูแดงๆ เนี่ยเพราะอะไรครับ”

“พี่ไนท์ พอเลย...”

“เออๆ ไม่แกล้งแล้ว” ผมยิ้มกับท่าทางของมิก คลิปวันนั้นถูกโหลดลงเฟชเมททันทีที่มาถึงร้านป้า คลิปนั้นถูกแชร์ต่อหลายพัน ทั้งเพจในมหา’ลัยและเพจอื่นๆ แต่ก็มีสอคนที่ยังเมนต์เหมือนเดิมคือไม่เชื่อ

ไม่ต้องเดากูรู้ใช้ใหม่ครับว่าใคร

หึ ไม่รู้ว่าต้องให้ผมถ่ายรูปแนวไหนเขาสองคนถึงจะเชื่อผม

วันที่ 4

วันนี้หลังเลิกเรียนผมแวะไปรับมิก เราสองคนแวะไปที่โลตัสใกล้ๆ เพื่อทำอาหารกินกันตอนเย็น เห็นผมหน้าตาแบบนี้บอกว่ายากกว่าทำอาหารเป็นนะครับ

เราทำสติกกินกัน ผมให้น้องไปล้างผักเพื่อทำสลัด โดยที่ตัวเองไม่ได้คิดจะช่วยน้องล้างเพราะกำลังยุ่งกับการ Live ในไอจี

มีคนเข้ามาดูเรื่อยๆ จากตอนแรกที่มีคนดูแค่หลักร้อยตอนนี้กลายเป็นหลักพันในเวลาไม่ถึงสิบนาที

“พีเนท์ทำไมมัวแต่เล่นโทรศัพท์วะ”

“กู Live อยู่”

“Live ทำไมอะ” น้องทำท่าจะคว้าโทรศัพท์ผม

“อยากให้คนอื่นรู้ว่าแฟนกูน่ารัก”

“ผม!!!!” ผมยกนิ้วชี้ขึ้นจรวดริมฝีปาก บ่งบอกสัญญาให้เด็กน้อยรับรู้ว่าเขาจะพูดว่าผมกับเขาไม่ใช่แฟนกันไม่ได้ เพราะตอนนี้มีคนเข้ามาดูจะแตะหลักหมื่นแล้วด้วย

“ทำหน้าตลก” ผมเอื้อมมือไปขยี้หัวแมวมิก มันส่งสายตาไม่พอใจให้ผมเป็นระยะๆ คิ้วขมวดบ้าง เม้มปากบ้าง แต่ก็ยังไม่ได้เอ่ยปากคำอะไรผม “อะไรเด็กน้อย โกรธหรือครับ พีเนท์ทำอะไรผิด โหนเกล้าให้คนดูฟังสิ”

“กวนตีน” น้องบ่นงึมงมในลำคอแต่ก็ดังพอให้ผมได้ยิน ผมเดินมาหยุดคร่อมหลังคนตัวบางที่กำลังล้างและจัดผักสลัดลงจาน ยกมือข้างหนึ่งขึ้นโอบรอบเขว่น้อง แล้วเปลี่ยนกล่องในมือจากกล่องหลังเป็นกล่องหน้าแทน

“ทุกคนน้องหาว่าผมกวนตีน ผมกวนตีนหรือวะ” ผมถามคนที่กำลังดู Live คอมเมนต์เลื่อนเร็ว แต่ก็ยังตามอ่านทัน

“กวน... อ้อออ” น้องขยับหนีริมฝีปากผมที่ขบเบาๆ ตรงปลายหู เขากระชกใส่แล้วมุดออกจากวงแขน เดินหายไปหยุดดูเน็ตส์เด็กที่กำลังย่างอยู่ ผมยกคิ้วใสในโทรศัพท์ คนที่เข้ามาดูตอนนี้เลยหลักหมื่นไปแล้ว

Dome parka dum เยอะสาตดตดตดต จำเป็นต้องโอบเขวแสดง

ความเป็นเจ้าของขนาดนั้นเลยหรือจ๊ะ #ทีมเลือกเรื่องขอเพื่อนขอให้ออก
อย่าแกล้งแมวมิก วรวารลูกกกก หน้าแดงเป็นกึ่งสุกเลยยยยยย ฮือ
ออออ จะฟินก็ฟินจะสงสารก็สงสาร เลือกไม่ถูกเว้ยยยยยย
เชี่ยพี่ในททททท มึงอย่าแกล้งน้องดิเวสงสาร
อย่าแกล้งน้องงงง
พี่มึงเอาอืกกกกก หน่วยสนับสนุนอยู่ทางนี้ แกล้งเลย แกล้งให้ร้อง
งงงงงงง เอาให้ร้องงงงงง
ทางนี้อีกคน แกล้งเลยคะพี่มึงงงง รบกวนเอาให้ครางงงงงงง
555555555555555555

คอมเมนต์หลังจากที่ผมทำทำจะกตัญญูได้มิดขึ้นมาเยอะมาก ส่วนใหญ่
ไปในแนวๆ อย่าแกล้งมิก แต่ก็มีเยอะเหมือนกันที่บอกให้แกล้งต่อ
“สรุปพวกมึงจะเอาไรกันแน่วะ จะให้กูแกล้งหรือไม่แกล้ง” ผมถามคน
ที่เข้ามาดู

TonTon แกล้ง กต 1 ไม่แกล้ง กต 2

พอไต่ต้นเข้ามาพิมพ์ประโยคเมื่อก็ คนกต 1 ยาวเป็นขบวน จะมีกต 2
บ้างประปรายยย

Porpar of Y อีในทอย่าเยอะคะ ขอร้อง เห็นแล้วหมั่นนมนนนนน อย่า
โอบน้องอืกกกกกกก #ทีมหวงแมวมิก ค่ะ

“อึปلامึงควรจะอยู่ที่มกูใหม่”

Porpar of Y กูอยู่ที่มน้องมิกไว้ยยย ห้ามโอบห้ามจับบบบ

“โหหห โอบไม่ได้เลยหรือ มากกว่านี้ก็ทำมาแล้วใหม่”

Porpar of Y กรี๊ดดดดดดดดดดดดดดดดดดดดดด

ฮือออออออ ขอ Live มากกว่านี้ด้วยคะ ได้โปรดบอกบุญเราเถอะพี่
มึงงงง

จะเอามากกว่านี้

จริงๆ ใช้อีกมากกว่านี้ไม่เคยห rokok พุดไปเพราะความมันหน้าล้นๆ ที่
เคยทำก็มีแค่จูบ ซึ่งครั้งเดียวก็ตอนที่เจอกันครั้งแรก แบบนั้นแถวบ้านไม่เรียก

จบด้วย เรียกปากตะแคงกัน ส่วนรอยดูดีก็ครั้งเดียวเหมือนกันตอนก่อน
สัมภาษณ์เว็บ dek-ven ตอนนั้นแค่อยากแกล้ง พอได้ลองมันก็อยากทำอีก
แต่มันยังไม่มีโอกาสไง เมื่อกี้ที่โอบไปก็ตั้งรอให้อยู่ต่อหน้ามวลมหาประชาชน
ก่อนถึงจะกล้า

“พีไนท์ พี่พูดอะไรนะ มากกว่าน้อยกว่าอะไร” น้องหันมามองผม “เลิก
Live ได้แล้ว เอามือถือมาให้ผม”

ผมยกมือถือขึ้นเหนือหัว มิคกระโดดเหยงๆ เพื่อแย่งมือถือจากผม

“ไอพีไนท์ เอามา” มือถือถึงจะอยู่สูงแต่ผมก็ยังสามารถถ่ายจากด้าน
บนให้เห็นหน้าแมวมิคตอนช้อนสายตาไม่พอใจได้

“ทุกคนอัดคลิปใน Live ตอนนี่แล้วส่งหลังไมค์มาให้ผมด้วยนะครับ
จะเก็บไว้ดู ฮีฮี แมวโกรธวะ”

“พีไนท์ เอามือถือมาเลยยยยย” น้องป็นขึ้นเก้าอี้แล้วหยิบมือถือไป
ได้ ก่อนจะวิ่งวิ่งเข้าไปในห้องนอนแล้วล็อกทันที

ผมไม่รู้ว่ามีคพูดอะไรก่อนปิด Live มา รู้อีกทีก็ตอนที่เพจคิวท์แท็กมา
ให้ผม

“ทุกคนเราจะปิดอันนี้แล้วนะ มันต้องปิดตรงไหนอะ กดยังไง ไม่เอาดิ
เราหิวข้าวแล้ว อย่าแกล้งทำเป็นไม่รู้ดิ เราจะปิดอันนี้แล้ว ใครรู้บอกเราได้ไหม
ฮะ... ปุ่นดูด้วยเหรอ บอกเราหน่อยกดปิดนี่ยังงัย”

มิกพยักหน้า เหมือนกำลังอ่านสิ่งที่เพื่อนพิมพ์บอกในคอมเมนต์

“อ้อโอเค เข้าใจแล้ว...”

ผมสังเกตเห็นว่าคอมเมนต์เลื่อนเร็วมาก ส่วนใหญ่อยู่ในทำนองว่าไม่
อยากให้น้องหยุด Live น้องอมยิ้มเหมือนจะเห็นคอมเมนต์ทั้งหมด เขามอง
กล้องแล้วยกมือบ๊ายบาย

“ไปนะครับ” แล้วหน้าจอก็ดับทันที

คือแม่ง... น่ารักวะ ความรู้สึกวันที่สี่คือรู้สึกแค่น้องน่ารักเฉยๆ
แน่นอนว่าหลังจากหยุด Live ผมกับมิกก็ทำตัวตามปกติ มีบ้างที่ผมแกล้งเขา
แต่ก็ไม่ได้อะไรมากมายเหมือนตอนอยู่ต่อหน้าคนอื่นหรือต่อหน้ากล้อง

ส่วนวันที่ห้าผมมาหาแมวมิกที่โรงพยาบาลสัตว์ เดินจูงมือแบบไม่ได้
เกรงใจสายตาใครทั้งสิ้น น้องมันก็พยายามห้ามและปรามด้วยสายตาหลาย
ครั้ง

แต่แล้วใจวะ ใครแคร์ ผมไนท์ครบไม่เคยแคร์สิ่งใดบนโลกนี้อยู่แล้ว

เมื่อวาน ผมลากน้องมาที่โรงพยาบาลสัตว์ฯ แถมอู่รูปลงสตอร์รี่แบบถึ
รวจนในสตอร์รี่วันนั้นเป็นจุดไข่ปลา คือมีเยอะมากเกือบ 15 คลิปสั้น และทั้ง
หมดในสตอร์รี่คือมีแต่มีคทั้งนั้น

ส่วนวันนี้ยังไม่ได้ทำอะไรเลย ใช้อีเมลเรียนทั้งวัน เพิ่งเลิกและมาถึงที่
ห้องผมเมื่อถึ

และที่บอกว่าไม่ได้ทำอะไรก็ไม่ได้หมายความว่าผมจะไม่ทำ

ผมเดินเข้ามาในห้องนอนเมื่อถึก็เพื่อเข้ามาหยิบมือถือ

ใช่... วันนี้ผมจะ Live สดอีกคร้งผม... จะทำมากกว่าวันอื่นๆ มากกว่า
ในที่นี้คือไม่ได้หมายถึงจูบหรือปล้ำมีคถ่ายทอดสดนะเว้ย แต่ที่มากกว่าของ
ผมเหตุผลหลักๆ มาจากการที่น้องบอกว่าพุงนี้กับวันอาทิตย์เขาจะไม่เข้ามา
ที่ห้องผมเพราะต้องอ่านหนังสือ อาทิตย์หน้ามีเทสต์ย่อย

ใจหนึ่งก็อยากให้น้องมันไปอ่านในที่ของมัน แต่อีกใจแหม่งก็หมั่นไล่ไป
หยิ่งตีนก เกรงใจจั้นเหวอ ขับรถมาเองใช่ไหม

ได้!!! ถ้ามันจะทำให้ผมหงุดหงิดขนาดนี้

คอยดูผมจะ Live ให้เขาอยู่และนอนที่นี้ในคืนนี้ให้ได้

แต่ทุกคนต้องช่วยไซโคน้องให้อยู่กับผมด้วยนะครับ ถ้าทุกคนช่วยพูด
ช่วยคอมเมนต์ มันก็จะง่ายขึ้น เพราะด้วยนิสัยมีคที่ผมรู้จักมาตลอด 1 อาทิตย์
นอกจากจะเป็นคนที่อ่านง่ายแล้ว เขายังเป็นประเภทขี้ใจอ่อนและรักษา
คำพูดตัวเองเสมอ

ถ้าเขารับปากว่าจะช่วยเขาก็ช่วย

ถ้าเขารับปากว่าจะอยู่เขาก็จะอยู่

เพราะจั้นทุกคนช่วยผมด้วยนะครับ

